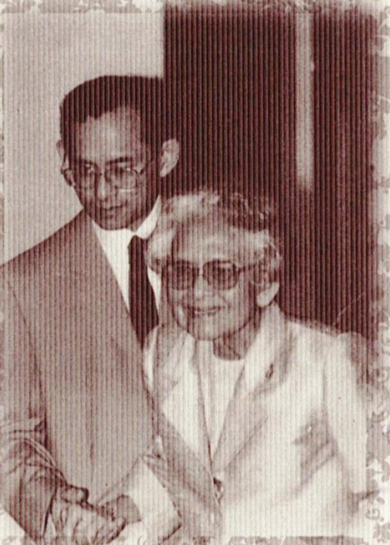

ธรรมะเฉลิมพระเกียรติ พระมหาราชา

พระมหากษัตริย์
ยอดกตัญญู

คัมภีร์ชีวิตที่เป็นสิริมงคล และเป็นมิ่งขวัญประจำบ้านเรือนของเรา

พระมหากษัตริย์ ยอดกตัญญู คัมภีร์ชีวิตที่เป็นสิริมงคล และเป็นมิ่งขวัญประจำบ้านเรือนของเรา
ธรรมสภาจัดพิมพ์เพื่อเผยแพร่

พระมหากษัตริย์ยอดกตัญญู

๘๕ พรรษา มหาราชา

ของขวัญล้ำค่าปวงประชาพสกนิกร

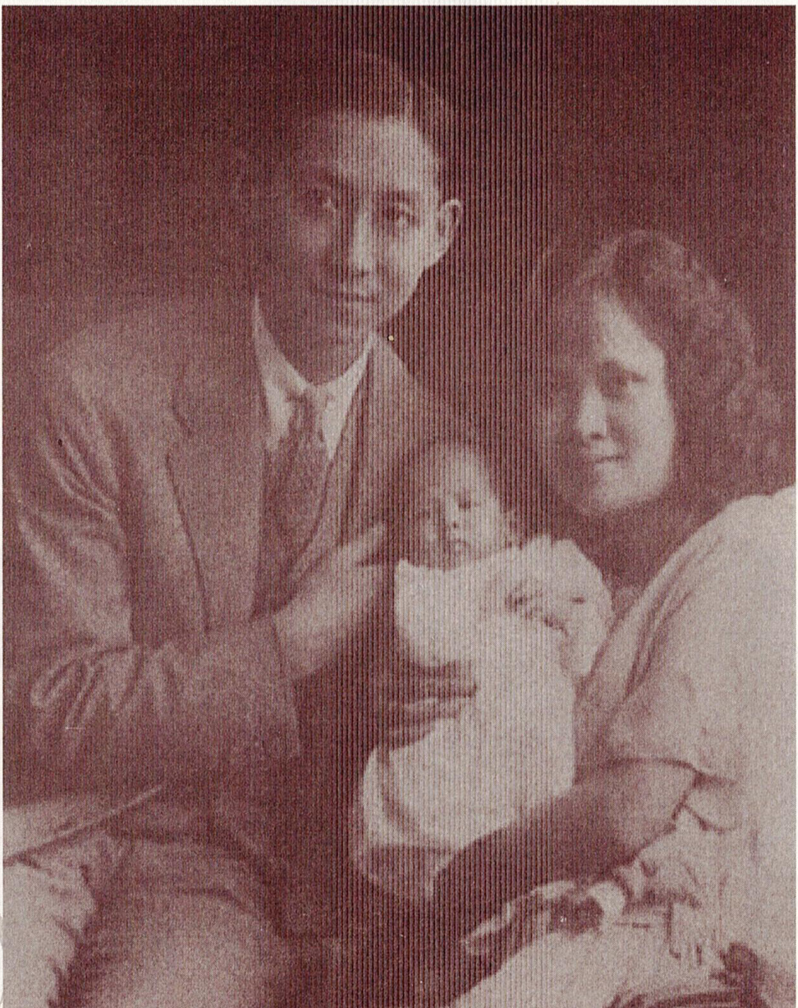
....

....

King Bhumibol

พระมหากษัตริย์ยอดกตัญญู

ปุพฺพาจริยาติ วุจฺจเร

บิดามารดาเป็นบุรพาจารย์ของบุตร

พฺรหฺมาติ มาตาปิตโร

พระราชนิพนธ์ ใน
พระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว

๏ มาตาปิตุไซร้ พรหมของบุตรนา
อันสุภาษิตปอง เปรียบไว้
ให้ผู้ฉลาดตรอง เห็นชอบ ตามแล
ฝังจิตแล้วจักได้ บ่รู้ ลืมคุณ ฯ

๏ มาตาปิตุไซร้ ควรนับได้ว่าเป็นพรหม
ของบุตรสุดนิยม ชมพจน์เทียบเปรียบงดงาม
๏ เมื่อผู้ฉลาดตรอง ก็จะต้องเห็นชอบตาม
ฝังจิตคิดถึงความ ที่มีบุญคุณนักหนา
๏ พ่อแม่ให้กำเนิด ตั้งแต่เกิดอบรมมา
ให้รู้ทุกสิ่งสา - รพัตรตั้งจิตสั่งสอน
๏ ชี้ทางธรรมวิถี ที่คนดีควรสัญจร
ชี้ทางกะลีบร จึ่งอาจลี้หนีพ้นพาล
๏ มารดาและบิดา มีคุณหาใดเปรียบปาน
คุณานันต์ของท่าน ฝังกมลจนบรรลัย

นิมิตฺตํ สาธุรูปานํ กตญฺญูกตเวทิตา

ความกตัญญูกตเวที เป็นเครื่องหมายของคนดี

พระราชปรารภ

ในพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว

"อันที่จริงเธอก็ชื่อภูมิพล
. . . ที่แปลว่า . . .
กำลังของแผ่นดิน
แม่อยากให้เธออยู่กับดิน"

เมื่อฟังคำพูดนี้แล้ว
. . . ก็กลับมาคิด . . .
ซึ่งแม่ก็คงจะสอนเรา
และมีจุดมุ่งหมายว่า อยากให้เราติดดิน
. . . แ ล ะ . . .
อยากให้ทำงานให้แก่ประชาชน

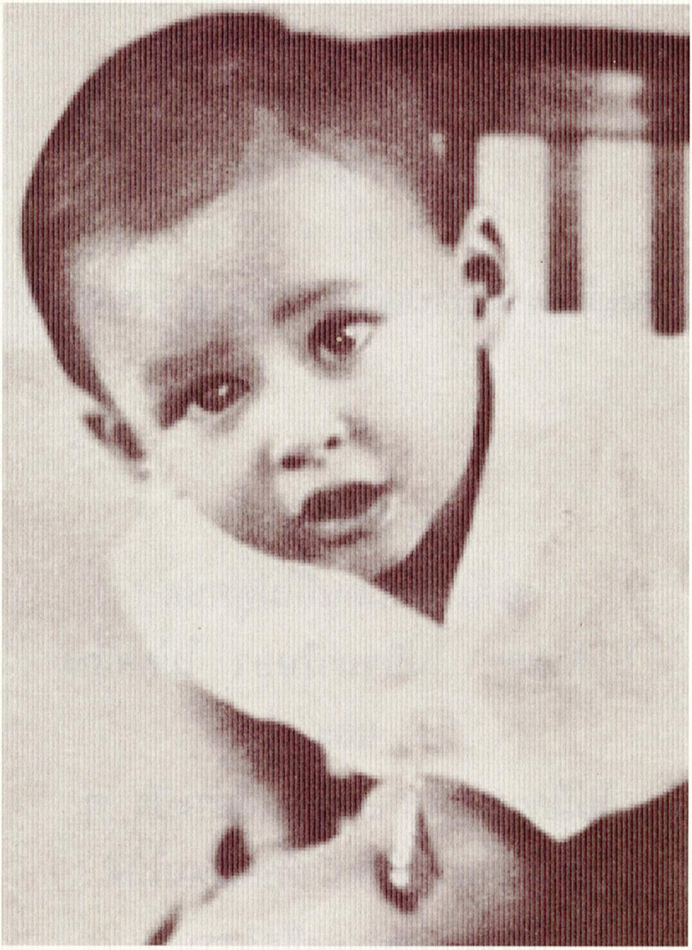
สีลํ ยาว ชรา สาธุ

ศีลยังประโยชน์ให้สำเร็จตราบเท่าชรา

พระราโชวาท

สมเด็จพระศรีนครินทราบรมราชชนนี

"คนดีของฉันรึ
จะต้องเป็นคนที่ไม่พูดปด
ไม่สอพลอ ไม่อิจฉาริษยา ไม่คดโกง
. . . และ . . .
ไม่มีความทะเยอทะยานอย่างบ้า ๆ
แต่พยายามทำหน้าที่ของตนให้ดี
ในขอบเขตของศีลธรรม"

King Bhumibol

พระผู้เปี่ยมล้นคุณธรรมแห่งความกตัญญู

King Bhumibol

พระมหากษัตริย์

ยอดกตัญญู

บรรยายโดย

พันเอก (พิเศษ) ทองคำ ศรีโยธิน

ลูกๆทุกคน...

ย่อมรู้กันอยู่แล้วว่า

ความหวังของพ่อแม่

ที่มีต่อลูกนั้นมี ๓ ความหวัง

และเป็นความหวังที่พ่อแม่รอคอยอยู่เสมอ

แต่จักไม่ค่อยพูดให้ลูกฟัง

เพราะเป็นความหวังอย่างลึกๆ

ที่อยู่ในใจของพ่อแม่อยู่ตลอดเวลา

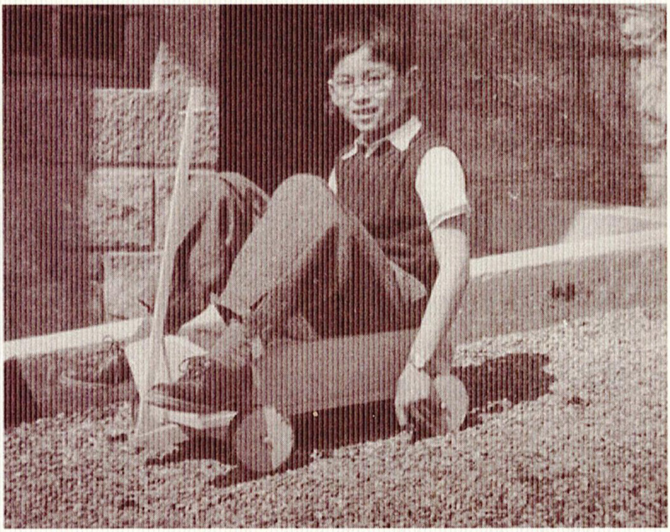
๓ ความหวัง นั้นก็คือ . . .

ยามแก่เฒ่า หวังเจ้า เฝ้ารับใช้

ยามป่วยไข้ หวังเจ้า เฝ้ารักษา

เมื่อถึงยาม ต้องตาย วายชีวา

หวังลูกช่วย ปิดตา เมื่อสิ้นใจ

ที่นี้...มาดูตัวอย่างบ้าง บุคคลที่เป็นยอดกตัญญู

ที่ประทับใจอาจารย์มากที่สุดคือใคร

...ทราบไหม? คือคนในภาพนี้

. . . ในหลวงของเรา . . .

ในหลวงนอกจากจะเป็น . . .

ยอดพระมหากษัตริย์ของโลก

เป็น **THE KING OF KINGS** แล้ว

ในหลวงของเรา

ยังเป็น**กษัตริย์ยอดกตัญญู**ด้วย

ความหวังของแม่

ทั้ง ๓ หวัง

ในหลวงปฏิบัติได้ครบถ้วน สมบูรณ์

เป็นตัวอย่างที่ดีที่สุดให้แก่พวกเรา

ในหลวงทำกับแม่ยังไง

ตามอาจารย์มา...

อาจารย์จะฉายภาพให้เห็น

เป็นภาพที่ประทับใจมาก

เจ้าฟ้าเจ้าแผ่นดิน

ท่านกตัญญูต่อพ่อแม่

. . . ประคองแม่เดิน . . .

สุขา มตฺเตยฺยตา โลเก

ความเคารพรักบำรุงมารดา นำมาซึ่งความสุขในโลก

ความหวังที่ ๑ . . .

ยามแก่เฒ่า หวังเจ้า เฝ้ารับใช้

ใครเคยเห็นภาพที่สมเด็จย่า

...เสด็จไปในที่ต่างๆ

แล้วมีในหลวงประคองเดินไปตลอดทาง...

เคยเห็นไหม?

ใครเคยเห็นกรุณายกมือให้ดูหน่อย

...ขอบคุณ...เอามือลง

ตอนสมเด็จย่าเสด็จไปไหนเนี่ย

...มีคนเยอะแยะ มีทหาร มีองครักษ์

มีพยาบาล...ที่คอยประคองสมเด็จย่าอยู่แล้ว

แต่ในหลวงบอกว่า...

"ไม่ต้อง ...คนนี้...เป็นแม่ของเรา

...เราประคองเอง"

ตอนเด็กๆ...

แม่ประคองเรา สอนเราเดิน

หัดให้เราเดิน

...เพราะฉะนั้น ตอนนี้แม่แก่แล้ว

เราต้องประคองแม่เดิน

เพื่อเทิดพระคุณท่าน

...ไม่ต้องอายใคร...

เป็นภาพที่ประทับใจมาก

เจ้าฟ้าเจ้าแผ่นดิน ท่านกตัญญูต่อแม่...

ประคองแม่เดิน

ประชาชนที่มาเฝ้ารับเสด็จสองข้างทาง

ฝั่งนี้ ๕,๐๐๐ คน ฝั่งนู้น ๘,๐๐๐ คน

ยกมือขึ้น ...สาธุ

แซ่ซ้อง...สรรเสริญ

"กษัตริย์ยอดกตัญญู"

ลองหันมาดูพวกเราส่วนใหญ่....

เวลาออกไปไหน แต่งตัวโก้

ลูกชายแต่งตัวโก้...ลูกสาวแต่งตัวสวย

แต่เวลาเดิน...ไม่มีใครประคองแม่

กลัวไม่โก้ กลัวไม่สวย

ข้าราชการ....แต่งเครื่องแบบเต็มยศ

ติดเหรียญตรา เหรียญกล้าหาญ เต็มหน้าอก

...แต่เวลาเดิน ไม่กล้าประคองแม่

...กลัวไม่สง่า ...กลัวเสียศักดิ์ศรี

ประคองแม่...เป็นเรื่องของคนใช้

เวลาทำดี...ไม่กล้าทำ...อาย

เวลาทำชั่ว...กล้า... ไม่อาย

ใครเห็นภาพนี้ที่ไหน...กรุณาซื้อใส่กรอบ

แล้วเอาไปแขวนไว้ที่บ้านเอาไว้สอนลูก

เห็นภาพชัดเจนไหมครับ?

เท่านั้นยังน้อยไป...

มาดูภาพที่ชัดเจนกว่านั้น

หลังงานพระบรมศพสมเด็จย่า

...เสร็จสิ้นลงแล้ว

ราชเลขาของสมเด็จย่า มาแถลงในที่ประชุม

ต่อหน้าสื่อมวลชนว่า...

ก่อนสมเด็จย่าจะสิ้นพระชนม์ปีเศษ

ตอนนั้นอายุ ๙๓

ในหลวงเสด็จจากวังสวนจิตร

ไปวังสระประทุม ตอนเย็นทุกวัน

ไปทำไมครับ?

ไปกินข้าวกับแม่...ไปคุยกับแม่...

ไปทำให้แม่ชุ่มชื่นหัวใจ

พอเขาแถลงถึงตรงนี้

อาจารย์ตกตะลึง

โอ้โห!...ขนาดนี้เชียวหรือในหลวงของเรา

เสด็จไปกินข้าวมื้อเย็นกับแม่...

สัปดาห์ละกี่วัน...ทราบไหมครับ?

พวกเราทราบไหมครับ...

สัปดาห์ละกี่วัน...๕ วัน

มีใครบ้างครับ?

ที่อยู่คนละบ้านกับแม่

แล้วไปกินข้าวกับแม่ สัปดาห์ละ ๕ วัน

. . . หายาก . . .

ในหลวง...

มีโครงการเป็นร้อย เป็นพันโครงการ

มีเวลาไปกินข้าวกับแม่

....สัปดาห์ละ ๕ วัน

พวกเรา ซี่ ๗ ซี่ ๘ ซี่ ๙

ร้อยเอก พลตรี อธิบดี ปลัดกระทรวง

...ไม่เคยไปกินข้าวกับแม่

บอกว่า...งานยุ่ง

แม่บอกว่าให้พาไปกินข้าวหน่อย

บอกว่า ไม่มีเวลา จะไปตีกอล์ฟ

ไม่มีเวลาพาแม่ไปกินข้าว

...แต่มีเวลาไปตีกอล์ฟ

เห็นตัวเองหรือยัง?

พ่อแม่...พอแก่แล้ว ก็เหมือนไม้ใกล้ฝั่ง...

ฝนตก น้ำเซาะ อีกไม่นานโค่น

พอถึงวันนั้น เราก็ไม่มี แม่ให้กราบแล้ว...

ในหลวงจึงตัดสินพระทัย...

ไปกินข้าวกับแม่สัปดาห์ละ ๕ วัน

เมื่อตอนสมเด็จย่าอายุ ๙๓

สัปดาห์หนึ่งมี ๗ วัน

ในหลวงไปกินข้าวกับแม่ ๕ วัน

อีก ๒ วัน ไปไหนครับ?

ดร.เชาว์ ณ ศีลวันต์ องคมนตรี

บอกว่า ในหลวงถือศีล ๘ วันพระ

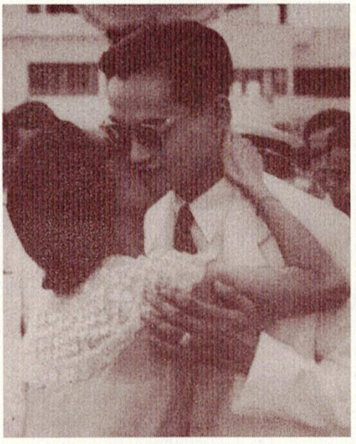
ถือศีล ๘ นี่ยังไง?...ต้องงดข้าวเย็น

เลยไม่ได้ไปหาแม่วันนี้เพราะถือศีล

อีกวันหนึ่งที่เหลือ...

อาจจะกินข้าวกับพระราชินี...กับคนใกล้ชิด

แต่ ๕ วัน...ให้แม่ เห็นภาพชัดแล้วใช่ไหม?

ตอนนี้เราขยับเข้าไปใกล้ๆหน่อย

ไปดูตอนกินข้าว

ทุกครั้งที่ในหลวงไปหาสมเด็จย่า...

ในหลวงต้องเข้าไปกราบที่ตัก...

แล้วสมเด็จย่า...

ก็จะดึงตัวในหลวงเข้ามากอด

...กอดเสร็จก็หอมแก้ม

ใครเคยเห็นภาพ...

สมเด็จย่าหอมแก้มในหลวงบ้าง?

...ภาพนี้ถ้าใครมีต้องเอาไปใส่กรอบ

เป็นความรักของแม่ที่มีต่อลูก อย่างยอดเยี่ยม

ตอนสมเด็จย่าหอมแก้มในหลวง

อาจารย์คิดว่า...

แก้มในหลวงคงไม่หอมเท่าไหร่

...เพราะไม่ได้ใส่น้ำหอม

แต่ทำไมสมเด็จย่าหอมแล้วชื่นใจ...

เพราะท่านได้กลิ่นหอมจากหัวใจในหลวง

. . . หอมกลิ่นกตัญญู . . .

ไม่นึกเลยว่า...

ลูกคนนี้จะกตัญญูขนาดนี้

จ ะ รั ก แ ม่ ข น า ด นี้

ตัวแม่เอง คือสมเด็จย่า...

ไม่ได้เป็นเชื้อพระวงศ์

เป็นคนธรรมดา สามัญชน

เป็นเด็กหญิงสังวาลย์เกิดหลังวัดอนงค์

เหมือนเด็กหญิงทั่วไป

เหมือนกับพวกเราทุกคนในที่นี้

ในหลวง

เกิดมาเป็นพระองค์เจ้า เป็นลูกเจ้าฟ้า

ปัจจุบันเป็นกษัตริย์...

เป็นพระเจ้าแผ่นดินอยู่เหนือหัว

แต่ **ในหลวงที่เป็นพระเจ้าแผ่นดิน**

ก้มลงกราบคนธรรมดา...ที่เป็นแม่

หัวใจลูกที่เคารพแม่ กตัญญูกับแม่อย่างนี้

...หาไม่ได้อีกแล้ว

คนบางคนพอเป็นใหญ่เป็นโต

ไม่กล้าไหว้แม่ เพราะแม่มาจากเบื้องต่ำ

...เป็นชาวนา เป็นลูกจ้าง

ไม่เคารพแม่...ดูถูกแม่

แต่นี่ในหลวงเทิดแม่ไว้เหนือหัว

...นี่แหละครับ ความหอม . . .

นี่คือเหตุที่สมเด็จย่าหอมแก้มในหลวงทุกครั้ง

...ท่านหอมความดี...

หอมคุณธรรม หอมกตัญญูของในหลวง

หอมแก้มเสร็จแล้ว ก็ร่วมโต๊ะเสวย

ตอนกินข้าวนี่...

ปกติแค่เห็นลูกมาเยี่ยมก็ชื่นใจแล้ว

นี่ลูกมากินข้าวด้วย โอย..ยิ่งปลื้มใจ

แม่ทั้งหลายลองคิดดูซิ

อะไรอร่อยๆในหลวงจะตักใส่ช้อนแม่

อันนี้อร่อย ...แม่ลองทาน

รู้ว่าแม่ชอบทานผัก...หยิบผักมาม้วนๆใส่ช้อนแม่

เอ้า แม่... แม่ทานซะ ของที่แม่ชอบ

แทนที่จะกิน ๓ คำ ๔ คำ

ก็เจริญอาหารกินได้เยอะ

เพราะมีความสุขที่ได้กินข้าวกับลูก

มีความสุขที่ลูกดูแลเอาใจใส่

กินข้าวเสร็จแล้ว...ก็มานั่งคุยกับแม่

ในหลวงดำรัสกับแม่ว่าไง...ทราบไหม?

ตอนในหลวงเด็กๆ แม่เคยสอนอะไรที่สำคัญ

"อยากฟังแม่สอนอีก"

เป็นยังไงบ้าง?

เป็นกษัตริย์ปกครองประเทศ...

อยากฟังแม่สอนอีก

พวกเราเป็นยังไง?

เราคิดว่าเรารู้มาก...เราเรียนสูง...

เรามีปริญญา แม่จบ ป.๔

เวลาแม่สอน... ตะคอกแม่

ตวาดแม่ กระทืบเท้าใส่แม่

เบื่อจะตายอยู่แล้ว...รำคาญ

พูดจาซ้ำซาก เมื่อไหร่จะหยุดพูดซะที...

เราเหยียบย่ำหัวใจแม่

แม่บอกว่า

“ลูกอยากได้จักรยาน...

ลูกก็เก็บสตางค์ที่แม่ให้ไปกินที่โรงเรียนไว้ซิ”

เก็บมาหยอดกระปุก

วันละเหรียญ สองเหรียญ

พอได้มากพอก็เอาไปซื้อจักรยาน

. . . นี่คือสิ่งที่แม่สอน . . .

แม่สอนอะไรทราบไหมครับ?...

ถ้าเป็นพ่อแม่บางคน...

พอลูกขอ รีบกดปุ่ม ATM ให้เลย

ประเคนให้เลย ลูกก็ฟุ้งเฟ้อ

...ฟุ่มเฟือย... เหลิง และหลงตัวเอง

พอโตขึ้น ขับรถเบนซ์ชนตำรวจก็ได้

ยิงตำรวจยังได้ เพราะหลงตัวเอง... พ่อตนใหญ่

...เห็นไหม? ตามใจ เทิดทูนจนเสียคน

แต่สมเด็จย่านี่...เป็นยอดคุณแม่

สร้างคุณธรรมให้แก่ลูก ลูกอยากได้...

ลูกต้องเก็บสตางค์ที่แม่ให้ไปหย่อนกระปุก

แม่สอน ๒ เรื่อง คือ

ให้ประหยัด...ให้ยืนอยู่บนขาของตัวเอง

"ความประหยัด...เป็นสมบัติของเศรษฐี"

ใครสอนลูกให้ประหยัดได้...

คนนั้นกำลังมอบความเป็นเศรษฐีให้แก่ลูก

พอถึงวันปีใหม่...สมเด็จย่าก็บอกว่า

"ปีใหม่แล้ว...เราไปซื้อจักรยานกัน"

"เอ้า แคะกระปุกดูซิว่ามีเงินเท่าไร?"

เสร็จแล้วสมเด็จย่าก็แถมให้...

ส่วนที่แถมนะ...

มากกว่าเงินที่มีในกระปุกอีก

มีเมตตา...ให้เงินลูก ให้ไม่ให้เปล่า

...สอนลูกด้วยสอนให้ประหยัด

สอนว่า อยากได้อะไรต้องเริ่มจากตัวเรา

คำสอนนั้นติดตัวในหลวงมาจนทุกวันนี้

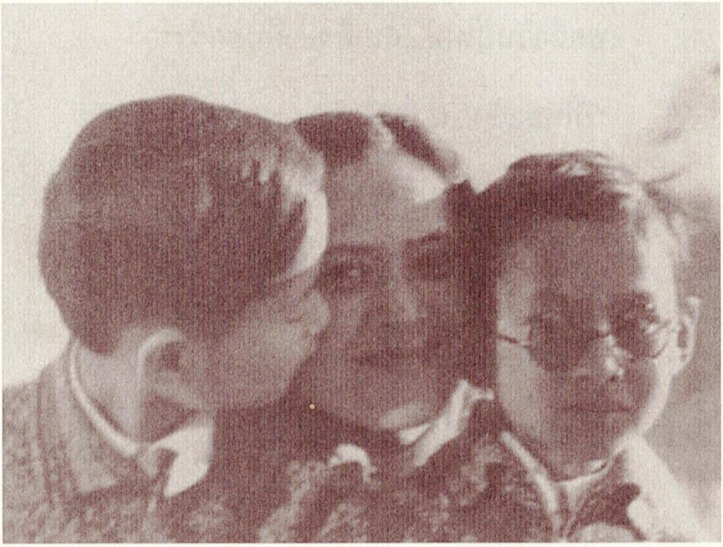
เขาบอกว่า...ในสวนจิตรเนี่ย

คนที่ประหยัดที่สุด...คือ...ในหลวง

ประหยัดที่สุดทั้งน้ำ ทั้งไฟ

เรื่องฟุ้งเฟ้อ ฟุ่มเฟือย...ไม่มี

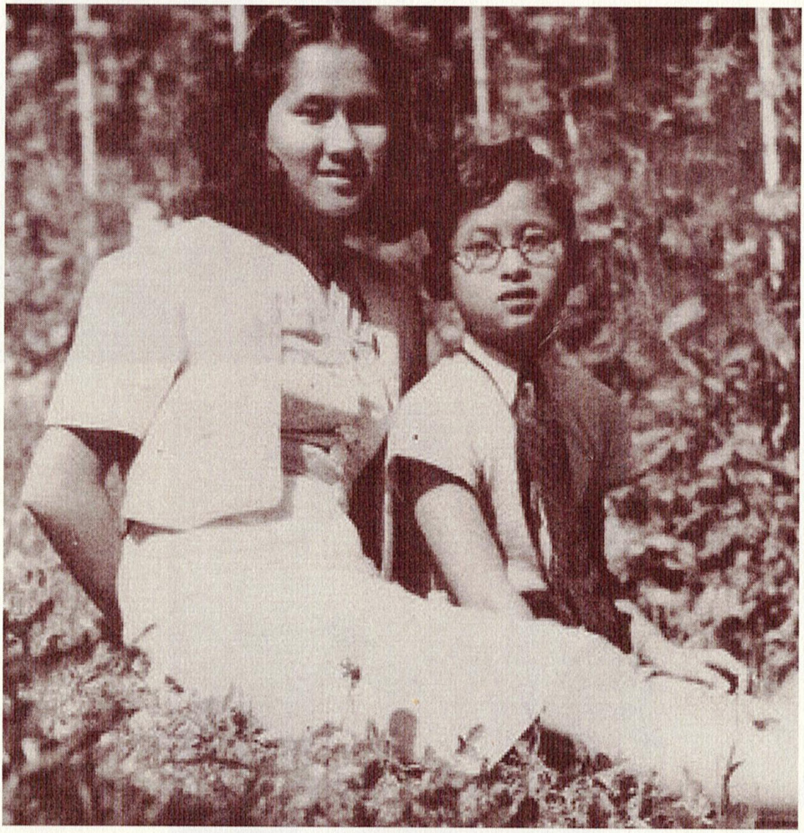
เป็นอันว่าภาพนี้ชัดเจน

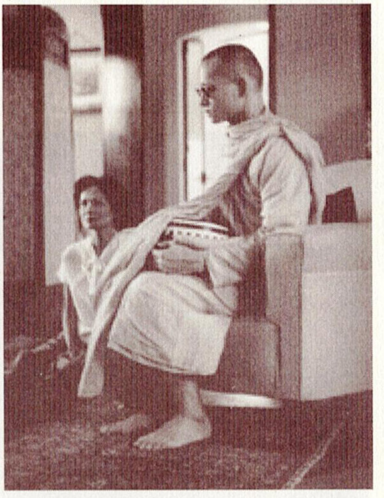
อาหุเนยฺยา จ ปุตฺตานํ

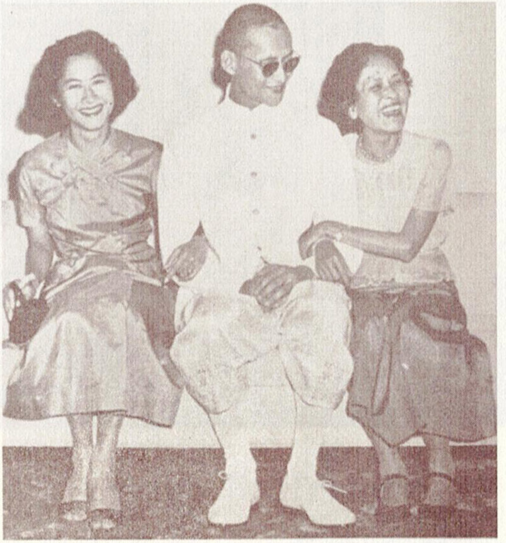
มารดาบิดาเป็นที่นับถือของบุตร

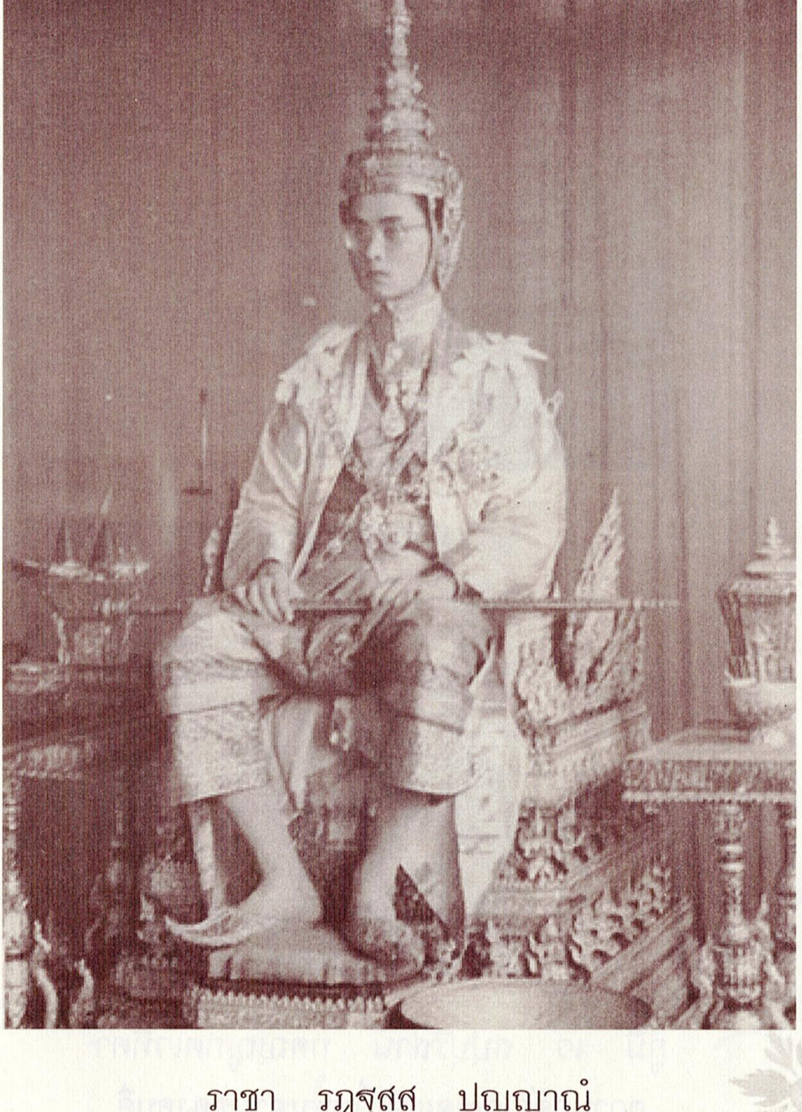
ปุพฺพาจริยาติ วุจฺจเร

มารดาบิดาท่านว่าเป็นบูรพาจารย์ (ของบุตร)

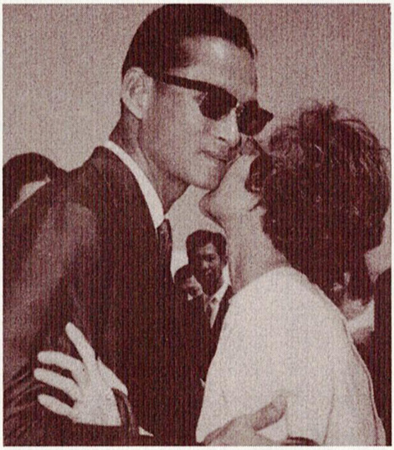

โย จ ปุตฺตานมสฺสโว
บรรดาบุตรทั้งหลาย บุตรที่เชื่อฟังเป็นผู้ประเสริฐ

ราชา รฏฺฐสฺส ปญฺญาณํ

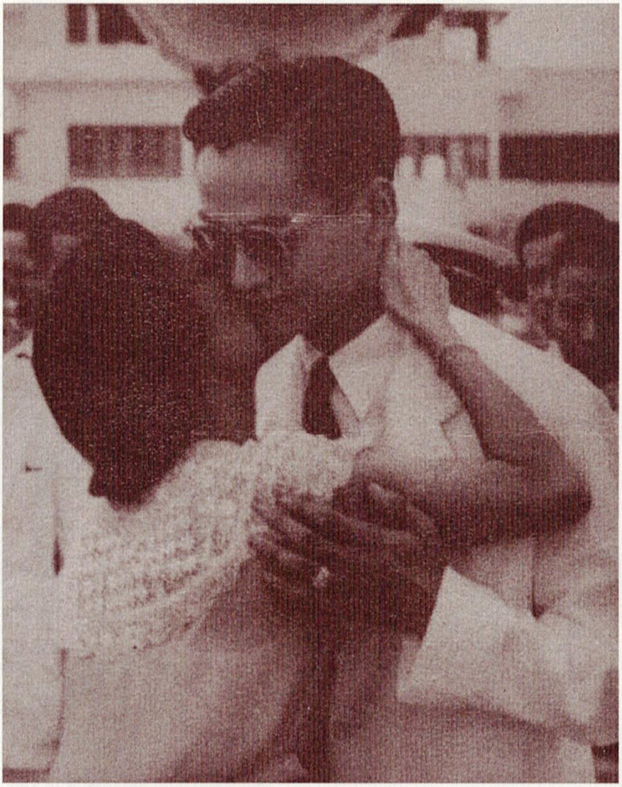
พระราชา เป็นเครื่องปรากฏแห่งแคว้น

ภูมิ เว สปฺปุริสานํ กตญฺญูกตเวทิตา

ความกตัญญูกตเวทีเป็นพื้นฐานของคนดี

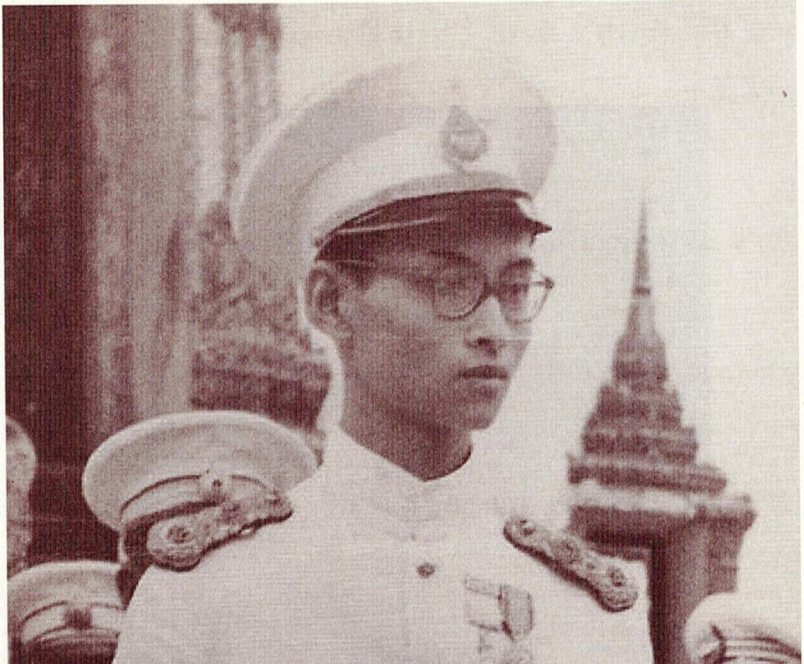
โย มาตรํ ปิตรํ วา　　มจฺโจ ธมฺเมน โปสติ

อิเธว นํ ปสํสนฺติ　　เปจฺจ สคฺเค ปโมทติ

ผู้ใดเลี้ยงมารดาบิดาโดยธรรม

บัณฑิตย่อมสรรเสริญผู้นั้นในโลกนี้

เขาละไปแล้ว ย่อมบันเทิงในสวรรค์

ทนฺโต เสฏฺโฐ มนุสฺเสสุ
ผู้ฝึกตนได้ เป็นผู้ประเสริฐในหมู่มนุษย์

มาตา มิตฺตํ สเก ฆเร

มารดาเป็นมิตรประจำบ้าน

มา ชาตึ ปุจฉ จรณญฺจ ปุจฺฉ

อย่าถามถึงชาติกำเนิด จงถามถึงความประพฤติ

ความหวังที่ ๒
ยามป่วยไข้...หวังเจ้า...เฝ้ารักษา

ดูว่าในหลวงทำกับสมเด็จย่ายังไง?

สมเด็จย่าประชวรอยู่ที่โรงพยาบาลศิริราช

ในหลวงไปเยี่ยมตอนไหนครับ?

...ไปเยี่ยมตอน ตี ๑ ตี ๒

ตี ๔ เศษๆ...จึงเสด็จกลับ

ไปเฝ้าแม่วันละหลายชั่วโมง

แม่...พอเห็นลูกมาเยี่ยม

ก็หายป่วยไปครึ่งหนึ่งแล้ว

ทีมแพทย์ที่รักษาสมเด็จย่า

เห็นในหลวงมาเยี่ยม...มาประทับ...

ก็ต้องฟิตตามไปด้วย

ต้องปรึกษาหารือกันตลอดว่า

จะให้ยายังไง จะเปลี่ยนยาไหม?

จะปรับปรุงการรักษายังไงให้ดีขึ้น

ทำให้สมเด็จย่าได้รับการดูแลที่ดีขึ้น...

เห็นภาพไหม?

กลางคืน...

ในหลวงไปอยู่กับสมเด็จย่า

คืนละหลายชั่วโมง...

ไปให้ความอบอุ่นทุกคืน

ลองหันมาดูตัวเราเองซิ...

ตอนพ่อแม่ป่วย โผล่หน้าเข้าไปดูหน่อยหนึ่ง

ถามว่า ตอนนี้อาการเป็นยังไง?

พ่อแม่ยังไม่ทันตอบเลย...ฉันมีธุระ

งานยุ่ง ต้องไปแล้ว

โผล่หน้าไปให้เห็นพอแค่เป็นมารยาท

...แล้วก็กลับ

เราไม่ได้ไปเพราะความกตัญญู

เราไม่ได้ไปเพื่อทดแทนพระคุณท่าน

. . . น่าอายไหม? . . .

ในหลวงเสด็จไปประทับกับแม่ตอนแม่ป่วย

ไปทุกวัน ไปให้ความอบอุ่น

ประทับอยู่วันละหลายชั่วโมง

นี่คือ...สิ่งที่ในหลวงทำ

คราวหนึ่งในหลวงป่วย...สมเด็จย่าก็ป่วย

ไปอยู่ศิริราชด้วยกัน อยู่คนละมุมตึก

ตอนเช้า... ในหลวงเปิดประตู...แอ๊ด...ออกมา

พยาบาลกำลังเข็นรถสมเด็จย่า

ออกมารับลม...ผ่านหน้าห้องพอดี

ในหลวงพอเห็นแม่...รีบออกจากห้อง

มาแย่งพยาบาลเข็นรถ

มหาดเล็กกราบทูลว่า ไม่เป็นไร...ไม่ต้องเข็น

มีพยาบาลเข็นให้อยู่แล้ว

ในหลวงมีรับสั่งว่า

...แม่ของเรา

ทำไมต้องให้คนอื่นเข็น

. . . เราเข็นเองได้ . . .

นี่ขนาดเป็นพระเจ้าแผ่นดิน

...เป็นกษัตริย์

ยังมาเดินเข็นรถให้แม่

ยังมาป้อนข้าวป้อนน้ำให้แม่

ป้อนยาให้แม่...

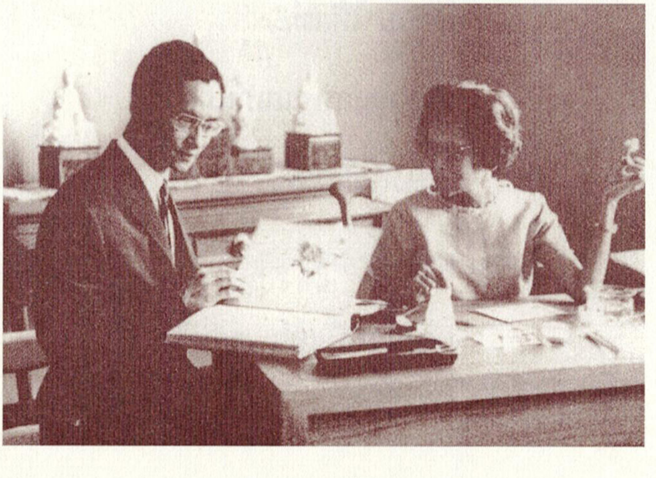
ให้ความอบอุ่นแก่แม่...

เลี้ยงหัวใจแม่...

ยอดเยี่ยมจริงๆ

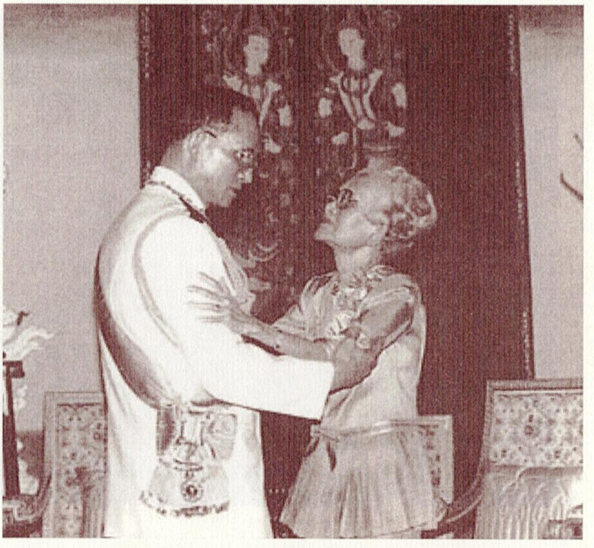
เห็นภาพนี้แล้ว...ซาบซึ้ง

สุขา มตฺเตยฺยตา โลเก

ปฏิบัติชอบต่อมารดา เป็นความสุขในโลก

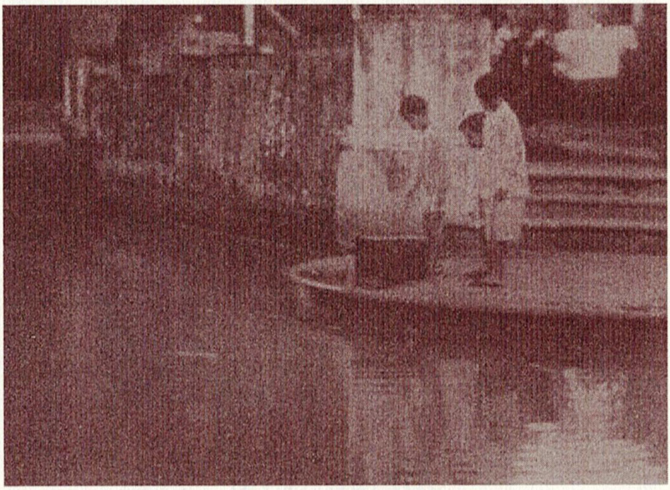

หทยสฺส สทิสี วาจา

วาจาของคน ย่อมส่องเห็นน้ำใจ

โลโกปตฺถมฺภิกา เมตฺตา

เมตตา เป็นเครื่องค้ำจุนโลก

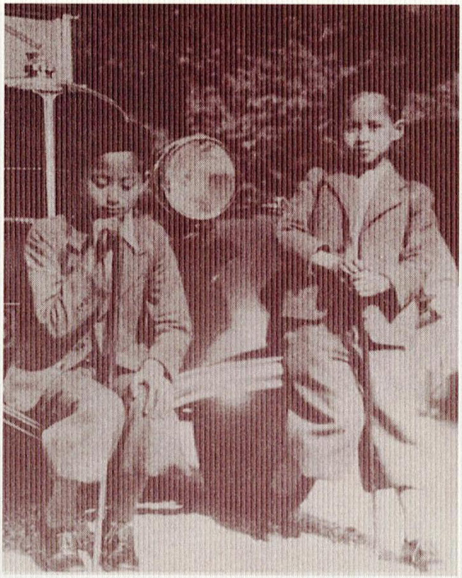
กิจฺฉํ สทฺธมฺทมสฺสวนํ

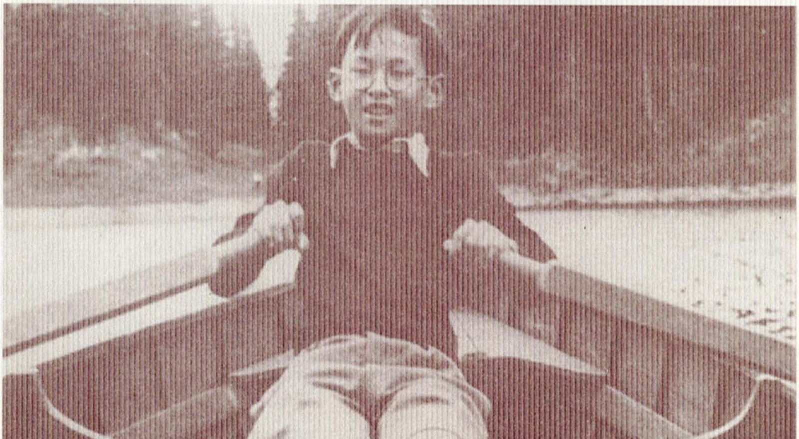
การฟังธรรมจากสัตบุรุษ เป็นการยาก

มตฺตญฺญุตา สทา สาธุ

ความรู้จักประมาณ ยังประโยชน์ให้สำเร็จทุกเมื่อ

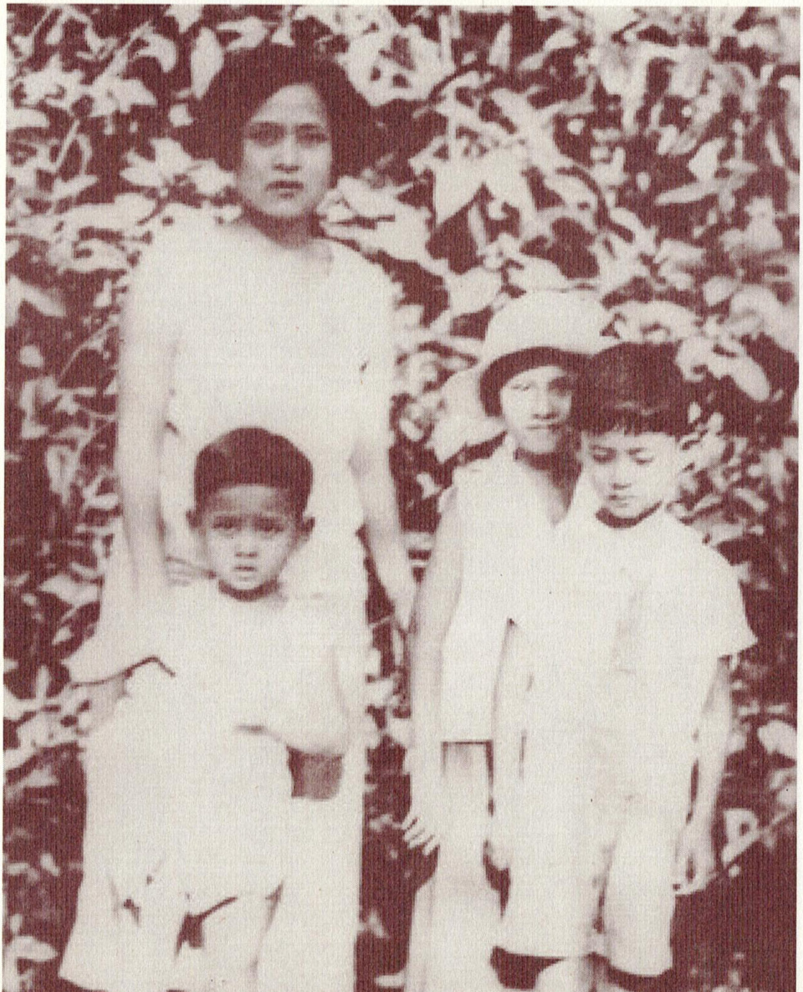
อุฏฺฐาตา วินฺทเต ธนํ

คนขยัน ย่อมหาทรัพย์ได้

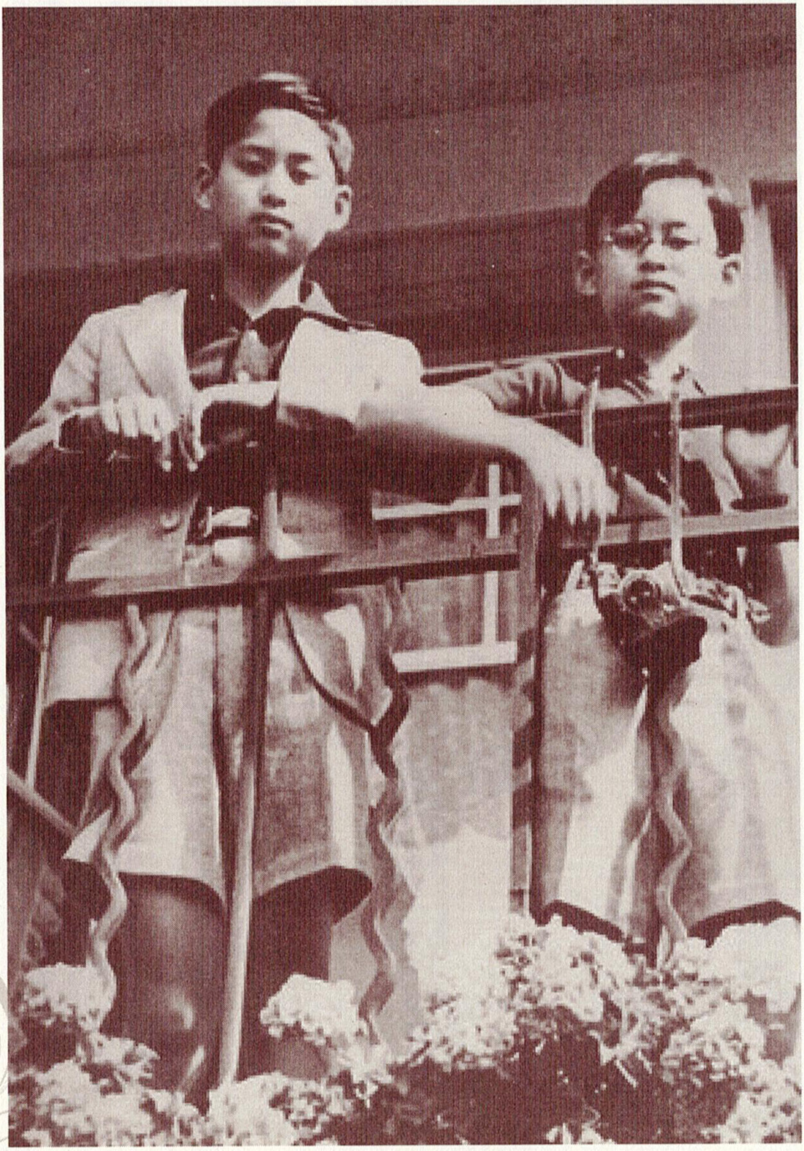

ทุลฺลโภ ปุริสาชญฺโญ

บุรุษอาชาไนย หาได้ยาก

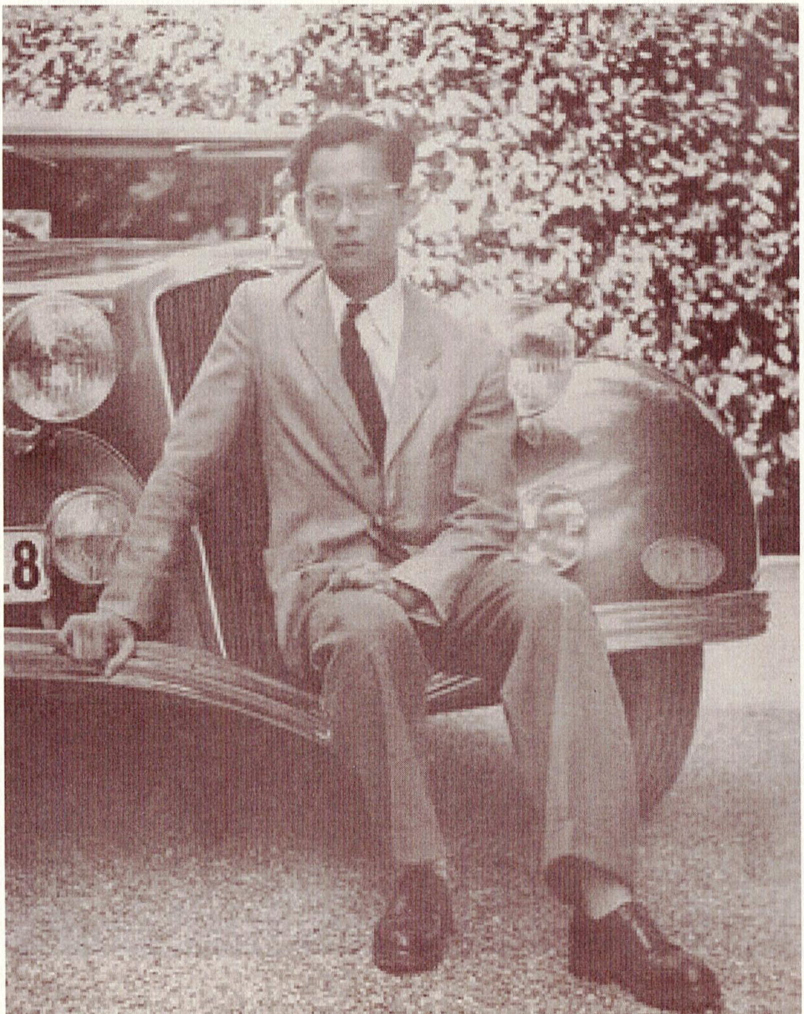

ปุตฺตา วตฺถุ มนุสฺสานํ
บุตร เป็นที่ตั้งแห่งมนุษย์ทั้งหลาย

สตญฺจ คนฺโธ ปฏิวาตเมติ

กลิ่นของสัตบุรุษย่อมหวนทวนลมได้

ปญฺญาชีวึ ชีวิตมาหุ เสฏฺฐํ

มีชีวิตอยู่ด้วยปัญญา ปราชญ์กล่าวว่าประเสริฐสุด

ขฺตฺติโย เสฏฺโฐ ชเนตสฺมึ
พระมหากษัตริย์เป็นผู้ประเสริฐสุด

ความหวังที่ ๓

เมื่อถึงยาม...ต้องตาย...วายชีวา

หวังลูกช่วย...ปิดตา...เมื่อสิ้นใจ

วันนั้น...

ในหลวงเฝ้าสมเด็จย่าอยู่จนถึงตี ๔ ตี ๕

เฝ้าแม่อยู่ทั้งคืน...

จับมือแม่ กอดแม่ ปรนนิบัติแม่

จนกระทั่ง...แม่หลับ จึงเสด็จกลับ

พอไปถึงวัง...

เขาโทรศัพท์มาแจ้งว่า สมเด็จย่าสิ้นพระชนม์

ในหลวงรีบเสด็จกลับไปศิริราช

เห็นสมเด็จย่านอนหลับตาอยู่บนเตียง

...ในหลวงทำยังไงครับ?

ในหลวงตรงเข้าไป...

คุกเข่ากราบลงที่หน้าอกแม่

พระพักตร์ในหลวงตรงกับหัวใจแม่...

“ขอหอมหัวใจแม่เป็นครั้งสุดท้าย...”

ซบหน้านิ่งอยู่นาน...

แล้วค่อยๆเงยพระพักตร์ขึ้น

...น้ำพระเนตรไหลนอง

ต่อไปนี้จะไม่มีแม่ให้หอมอีกแล้ว

เอามือกุมมือแม่ไว้...

มือนิ่มๆที่ไกวเปลนี้แหละ

ที่ปั้นลูกจนได้เป็นกษัตริย์

เป็นที่รักของคนทั้งบ้านทั้งเมือง

ชีวิตลูก...แม่ปั้น

มองเห็นหวีปักอยู่ที่ผมแม่...

ในหลวงจับหวีค่อยๆ

...หวีผมให้แม่

หวี...หวี...หวี

...หวีให้แม่สวยที่สุด

แต่งตัวให้แม่สวยที่สุด

. . . ในวันสุดท้ายของแม่ . . .

เป็นภาพที่ประทับใจอาจารย์ที่สุด

เป็นสุดยอดของลูกกตัญญู...

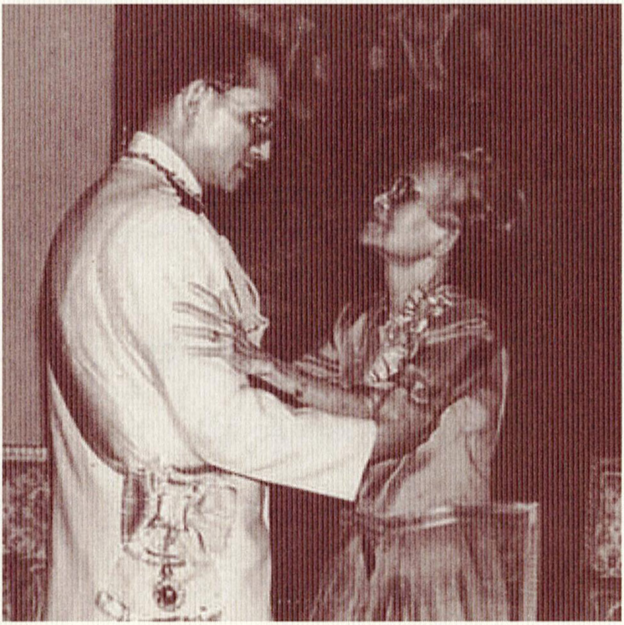
หาที่เปรียบไม่ได้อีกแล้ว

"กษัตริย์ยอดกตัญญู"

ขอพระองค์จงทรงพระเจริญ

พฺรหฺมาติ มาตาปิตโร ปุพฺพาจริยาติ วุจฺจเร

อาหุเนยฺยา จ ปุตฺตานํ ปชาย อนุกมฺปกา

มารดาบิดา ท่านว่าเป็นพรหม เป็นบูรพาจารย์

เป็นที่นับถือของบุตร และเป็นผู้อนุเคราะห์บุตร

พระในบ้าน

บรรยายโดย

พันเอก (พิเศษ) ทองคำ ศรีโยธิน

- กลิ่นหอมของคนดี
- กตัญญูที่ยิ่งใหญ่ที่สุด
- พระพรหมของลูก
- กษัตริย์ผู้ทรงคุณธรรม
- พลังแห่งความกตัญญู

พฺรหฺมาติ มาตาปิตโร

มารดาบิดาเป็นพรหมของบุตร

กลิ่นหอมของคนดี

วันนี้จิตใจจะหอมฟุ้งด้วยความกตัญญู คุณพ่อเสียไปแล้ว คุณแม่เสียไปแล้วยังหอมเลย โอ๊ย...เราได้ตอบแทนท่านน้อย ท่านจากเราไปเสียแล้ว จะรู้สึกสะเทือนสะอื้นขึ้นมาในใจ นี่แหละกลิ่นหอมมาจากจิตใจ **"สตัญจ คันโธ ปฏิวาเมติ"** *กลิ่นหอมของสัตบุรุษคนดี* จะหอมด้วยคุณธรรม ด้วยความกตัญญู

ดอกมะลิเป็นราชินีของดอกไม้หอม หอมเย็นชื่นใจ สีขาวบริสุทธิ์ แก่นไม้ในป่าในดงเอากลิ่นมาพิสูจน์ดู กลิ่นอะไร หอมครับ... แก่นจันทน์หอม รากอะไรหอมมากกว่าเพื่อน ขุดรากออกมาดู รากกฤษณา ดอกมะลิหอมเอง แก่นจันทน์หอมเอง รากกฤษณาหอมเอง สามหอมนี้เอามารวมกัน ใส่พานโต ๆ วางไว้ในห้องนี้จะหอมฟุ้ง...ชื่นใจ ผมไปงานเข้าเฝ้าเห็นคุณหญิงคุณนายถือพัดแก่นจันทน์ อยู่ห่างสามวาได้กลิ่นหอมชื่นใจ เพราะ

ฉะนั้น เวลาไปเผาศพพระนักปฏิบัติ อาจารย์สำคัญ ๆ บางคนเขาจะหาไม้แก่นจันทน์ไปเผาให้หอมคู่ควรกับความหอมของสัตบุรุษในตัวท่าน สามหอมนี้ ดอกมะลิ แก่นจันทน์ รากกฤษณา กับหอมของสัตบุรุษ หอมของคนดียอดกตัญญู ท่านบอกว่า หอมของสัตบุรุษชนะรากกฤษณา ชนะแก่นจันทน์

ทำไมจึงชนะ สามหอมนี้ มะลิ แก่นจันทน์ รากกฤษณา ลมพัดไปทางไหนหอมทางนั้น ลมพัดไปทางซ้าย ทางซ้ายหอม ทางขวาไม่หอม แต่สัตบุรุษคนดีผู้มีคุณธรรม ทั้งตามลม ทั้งทวนลม หอมได้เป็นร้อยเป็นพันกิโล ดอกมะลิหอมได้กี่วา เดี๋ยวออกไปนอกห้องก็จาง

คนดีหอมด้วยคุณธรรม

ลูกโยคีกำลังหอมด้วยคุณธรรม หอมฟุ้งขึ้นมาในใจ จิตใจกำลังจะเปลี่ยนแปลง เหมือนมะม่วงจะมีกลิ่นหอมออกมา เดี๋ยวก็ค่อย ๆ รู้ว่าพัฒนาจิต สามวันสี่วันนี้พิสูจน์ได้อย่างนั้นเชียว หรือผู้ปฏิบัติจะพึงเห็นเอง กตัญญูหอมฟุ้งในตัวท่าน รสเปรี้ยวในมะม่วงจะหายไป กลายเป็นรสหวาน ขณะนี้รสเปรี้ยวในตัวท่านเปรี้ยว ไม่น่ารับประทานเลย มันเปรี้ยวจัด มีอะไรบ้างขณะนี้กำลังจางแล้วก็กำลังจะกลายเป็นรสหวาน อิจฉาริษยา ชอบนินทาเขา โกรธ ใจร้อน โมโห หงุดหงิด ตึงตัง นี้คือรส

เปรี้ยว อาฆาต... อาฆาตพยาบาทไม่ใช่อาฆาตสามวัน แต่อาฆาตตลอดปี บางคนโกรธพ่อ ไม่พูดกับพ่อมาสามเดือนแล้ว เห็นไหมโกรธพ่อ...ไม่พูด อุตส่าห์ผูกมัดความโกรธไว้ตั้ง ๓ เดือน ไม่พูดกับพ่อกับแม่

รสเปรี้ยวมีใครอยากรับประทานบ้าง หน้าตาคนอาฆาตพยาบาทจองเวร บางคนแก่แล้ว กับพี่กับน้องโกรธกันจนตาย บางคนโมโหตายไปแล้วไม่ยอมเผาผีก็มี...เห็นไหมครับ แต่ทุกวันนี้ทุกคนรสเปรี้ยวจางหาย ใครที่ไม่โกรธมา อาฆาตพยาบาทมาโมโหโทโสในตัวร้าย ๆ ขณะนี้จาง รสหวาน... มีเมตตา กรุณามาแทน เห็นอกเห็นใจเขา ให้อภัยเขา ขอให้เขามีความสุขและความเจริญเถิด...

. . . .

อนวฏฺฐิตจิตฺตสฺส สทฺธมฺมํ อวิชานโต
ปริปฺลวปสาทสฺส ปญฺญา น ปริปูรติ

เมื่อมีจิตไม่มั่นคง ไม่รู้พระสัทธรรม
มีความเลื่อมใสเลื่อนลอย ปัญญาย่อมไม่บริบูรณ์

สยํ กตานิ ปญฺญาานิ ตํ มิตฺตํ สมฺปรายิกํ
ความดีที่ทำไว้เอง ย่อมเป็นมิตรตามตัวไปเบื้องหน้า

กตัญญูที่ยิ่งใหญ่ที่สุด

ที่นี้มาดูกตัญญูซึ่งเป็นคุณธรรมข้อสำคัญ ผู้ที่มีพระคุณยิ่งใหญ่ในชีวิตเรา รักเรามากที่สุด เสียสละให้เรา เหน็ดเหนื่อยเพื่อเรามากที่สุด มีใครที่พระคุณยิ่งใหญ่ที่สุดในชีวิต มารดาบิดารักเราจริงตลอด แฟนเราแม้จะบอกว่ารักเราปานจะกลืนกิน ก็ยังมีการไปหย่าที่อำเภอ หย่าที่อำเภอนะสุภาพนะ ตบตีกันแขนหักขาหักก็มี อย่าว่าแต่มือชั้นเรา มันหากินลำบาก เลยต้องตบตีกัน เจ้าฟ้าชายชาร์ลและเจ้าหญิงไดอาน่า อยู่บนกองเงินกองทองเป็นพัน ๆ ล้าน ยังหย่ากัน ตกลงความรักเปลี่ยนแปลงไม่แน่นอน แต่ความรักของแม่กับพ่อนั้นยังยืนถาวร และรักลูกเท่าชีวิต

พ่อกับแม่รักลูกเท่าชีวิต ไม่ว่าคน ไม่ว่าสัตว์ รักลูกเท่าชีวิต ดูในทีวีเป็นภาพข่าวในเมืองฝรั่ง แมวมันออกลูก ลูกแมว

ยังเล็กอยู่ มีไฟไหม้ใกล้เข้ามา แม่แมวมันคิดถึงลูก วิ่งจากข้างล่างไปคาบลูกแมวที่ยังไม่ลืมตา คาบลูกลงมาข้างล่าง มาวางไว้ใกล้คนที่ยืนดูไฟไหม้อยู่ คล้ายจะฝากไว้ เสร็จแล้วรีบวิ่งไปอีก ขึ้นไปเอาลูกตัวที่สอง ดูน้ำใจแม่... พอตัวที่สามไฟมันใกล้เข้ามาแล้ว แม่แมวต้องวิ่งหลบไฟไปทางโน้นทางนี้ ไปคาบเอาลูกออกมาจนได้ เห็นไหม... น้ำใจผู้เป็นแม่ รักลูกยิ่งกว่าชีวิต

"อันชนกชนนีนี้ รักเจ้าเทียมเท่าชีวาก็ว่าได้" แม่กับพ่อทะนุถนอมรักลูกยิ่งใหญ่ในชีวิต ท่านสดุดีเอาไว้อย่างไร ความรักของแม่ของพ่อมีพระคุณยิ่งใหญ่แค่ไหน ขณะนี้พัฒนาจิตด้วยสมาธิ ด้วยปัญญา จะเห็นพระคุณท่านชัด อันนี้ต้องเห็นด้วยปัญญานะ สัมมาทิฏฐิ...มีความเห็นด้วยปัญญาอันชอบว่า พ่อแม่มีบุญคุณ ใครที่ไม่เห็นว่าพ่อแม่มีบุญคุณ ยังไม่มีปัญญาตัวนี้ สัมมาทิฏฐิตัวนี้จะแจ่มจรัสเมื่อทำสมาธิ

||| พระคุณของแม่

พระคุณแม่มากมายแค่ไหน ตอนเล็ก ๆ มีคนถามว่า รักแม่แค่ไหน เราจะกางแขนเล็ก ๆ สุดแขนรักวาเดียวเท่านั้น แต่ท่านว่า **"พระคุณแม่หนาหนักเพี้ยงพสุธา"** ทั้งหนา ทั้งหนักเท่ากับแผ่นดินทั้งแผ่นดิน มีแผ่นดินนี้ มีแผ่นดินจึงมีต้นไม้ มีพระเจดีย์ มีศาลาปฏิบัติธรรมนี้ มีมหาสมุทรอยู่บนนี้ ตกลง

แผ่นดินนี้ ทั้งหนา ทั้งหนัก... แบกไว้ **“คุณแม่หนาหนักเพี้ยงพสุธา”**

ตกลงว่าเรานี้มาจากท่าน แล้วต่อมาเราทำอะไร ๆ มีเกียรติยศชื่อเสียง ได้เป็นอธิบดี ได้เป็นผู้อำนวยการ ได้เป็นผู้พิพากษา เป็นปลัดกระทรวง ก็ให้รู้ว่า ถ้าไม่มีแม่ก็ไม่มีวันนี้ บางคนได้สายสะพายแล้วไปกราบแม่ แล้วก็บอกว่าผมได้เลื่อนตำแหน่งเป็นอธิบดีแล้วนะ และได้สายสะพายด้วย ถ้าไม่มีคุณแม่ผู้บังเกิดเกล้า ก็ไม่มีสายสะพาย ไม่มีตำแหน่งอธิบดี ไม่มีผมที่มีชีวิต... มีคุณแม่จึงมีสิ่งนี้

ผู้มีปัญญาจะกลับมาดูตรงนี้ กตัญญูจึงเป็นตัวสัมมาทิฏฐิ สมาธิเป็นเหตุให้เกิดปัญญา มีพระคุณยิ่งใหญ่ **“คุณบิดาดุจอากาศกว้าง”** พระคุณพ่อเหมือนออกซิเจนห่อหุ้มโลก อากาศออกซิเจนมากเท่าไร ตักไม่ได้ ตวงไม่ได้ ถ้าไม่มีอากาศออกซิเจนห่อหุ้มโลก ต้นไม้ก็ไม่มี เราก็ไม่มี สัตว์ป่าก็ไม่มาเกิด ขาดอากาศตาย อดอาหาร ๗ วันยังไม่ตาย แต่ถ้าขาดออกซิเจนกี่นาทีตาย ๓ นาที ๕ นาที ก็ตายแล้ว เขาจึงตัดสินใจประหารชีวิตคนง่าย ๆ โดยการแขวนคอ พอลมหายใจไม่มี ก็รัดคอตาย เพราะฉะนั้น อากาศออกซิเจนมาหล่อหลอมชีวิต คุณพ่อจึงเปรียบเหมือนอากาศ **“คุณบิดรดุจอากาศกว้าง”** ชีวิตนี้เราได้มาจากท่าน

"อันชนกชนนีนี้รักเจ้าเทียมเท่าชีวาก็ว่าได้" ลึกเข้าไปอีกระหว่างแม่กับพ่อ ใครรักเรามากกว่ากัน ใครมีพระคุณยิ่งใหญ่กว่ากัน ส่วนมากจะตอบว่าเหมือนกัน นั่นยังไม่ได้ตัดสินด้วยปัญญา ด้วยวิจารณญาณ

เอาง่าย ๆ ว่า เรานอนในท้องแม่คนละกี่เดือน ๙ เดือน มาเช่าโฮเตลอยู่นอนอยู่ในนั้นเลยตั้ง ๙ เดือน พอเดือนที่เจ็ด ที่แปดท้องโย้ จะลุกจะนั่งก็ลำบาก บางทีก็เอาเท้า ถีบท้องแม่ตุงไปตุงมา แม่บอก อุ๊ย...เจ็บ ๆ แต่ก็ดีใจว่าลูกคนนี้แข็งแรง ลูกถีบท้องเจ็บ แม่ยังรัก แล้วตอนคลอดใครทุกข์ที่สุด ระหว่างพ่อกับแม่

ผมมีลูกคนเดียวเป็นลูกสาว ผมสอนลูกว่า แม่มีพระคุณยิ่งใหญ่ คอยดูแลทะนุถนอมตอบแทน อยู่ในท้องแม่ ๙ เดือน พอจะคลอดเขาบอกว่าปวดท้อง ผมก็ขับรถไปส่งที่โรงพยาบาลพระมงกุฎ ฯ พอพบหมอ ผมก็บอกหมอว่าฝากด้วยนะ แล้วผมก็ขับรถกลับมาทำงาน หัวร่อกับคนโน้น ทักทายกับคนนี้ บรรยายธรรม ตกเย็นก็กลับไปโรงพยาบาล หมอโผล่ออกมาบอกผมว่าคลอดแล้ว แต่ต้องผ่าออก เพราะเด็กหน้าแหงนไม่ยอมคลอด ตกลงผมช้าไม่ได้ ต้องผ่า เดี๋ยวเสียชีวิต

ตอนที่ภรรยาผ่าตัด ผมเป็นพ่อไม่เจ็บแม้แต่นิดเดียว เจ็บแผลแม่เจ็บ ตกลงว่าพ่อเป็นผู้เสมอนอก เพราะลำบากน้อย เจ็บน้อย แก้ปัญหาใหญ่ และหาเงินหาใช้เท่านั้น กินนมแม่...เลือด

ในอก กินนมพ่อก็ได้ แต่เป็นนมกระป๋อง พอไปซื้อมาให้กินได้เหมือนกัน แต่ของแม่ให้กินนมอยู่ในอ้อมกอด ข้างพ่อที่กลับจากทำงาน ขออุ้มหน่อย อุ้มแค่ ๕ นาทีก็ส่งคืนแม่แล้ว...

สตญฺจ คนฺโธ ปฏิวาตเมติ

กลิ่นของสัตบุรุษย่อมหวนทวนกระแสลมได้

พระพรหมของลูก

ในคัมภีร์พระไตรปิฎก ๔๕ เล่ม พระพุทธเจ้าจะเอ่ยถึงพระพุทธมารดาและพระพุทธบิดา พระพุทธเจ้าจะเอาแม่ออกหน้าทุกครั้ง **"มาตาปิตโร" "มาตาปิตุนัง"** เห็นไหม มารดาบิดาทั้งสิ้น **"มัยหัง มาตา ปิตูนังวะ"** เป็นนักเรียนครูจะพาสวด พระพุทธเจ้าเรียงลำดับไว้เลย องค์นี้อาวุโสกว่า องค์นี้น้อยกว่า จัดไว้เสร็จ ไม่แซงคิว จึงบอกว่าพระพุทธเจ้านี่ยอดจริง ๆ มารดาบิดา ฉะนั้น ท่านทั้งหลายเอาไปคิด มีพระคุณยิ่งใหญ่ไม่มีที่จะนับประมาณได้

คราวนี้มาดู แล้วเราล่ะรับเอาบุญคุณจากท่าน ท่านทะนุถนอมอย่างเยี่ยมยิ่งใหญ่ โตขึ้นให้เรียนหนังสือ พอจะเอาค่าเทอม แม่ถอดสายสร้อยในคอเอาไปขาย หรือบางคนถอดเข็มขัดทองจากเอว... เพื่อลูกแม่ทำได้ทุกอย่าง เสียสละยอดเยี่ยมที่สุดยิ่งใหญ่

ที่สุด นักโทษประหารชีวิตที่บางขวางเขาใช้ยิง ไม่เหมือนที่สิงคโปร์ เขาใช้แขวนคอ ประหารแล้วใส่โลงตั้งไว้คอยญาติ เผื่อญาติจะมารับไปบำเพ็ญกุศล ถ้าไม่มากรมราชทัณฑ์เขาจัดการให้ ปรากฏว่าส่วนมากผู้ไปรับศพคือแม่ ลูกจะเป็นไอ้เสือ ไอ้โจร ถูกประหารชีวิต ก็ลูกฉัน เอาไปทำบุญให้ ดูซินี่คือน้ำใจแม่ แทนที่เมียจะมารับ กลายเป็นแม่มารับ ถามว่าเมียไปไหนไม่มารับศพ เมียมีผัวใหม่ไปแล้ว เห็นไหมว่ามันจืดนิดเดียว ฉะนั้น มีแฟน มีครอบครัว ก็อย่าหลง เป็นเพื่อนกัน ช่วยกันประคับประคอง แต่ยิ่งใหญ่ คือ พระอรหันต์ของเรา **แม่กับพ่อ**

มงคลที่แท้ของชีวิต

บางคนหลง ปริญญาโท ปริญญาเอก ก็หลง หลงเป็นอย่างไร คุณน้าคนหนึ่งใกล้ชิดกัน แบ่งที่ดินให้ลูกปลูกบ้าน ลูกเขยเป็นด๊อกเตอร์ ลูกสาวเป็นอาจารย์ ตอนหลังแม่ไปอยู่ด้วยเพื่อความอบอุ่น แม่เขามาเล่าให้ฟังว่า ลูกสาวเขาลืมแม่ไม่เห็นแม่ทั้งที่แม่นั่งทานข้าวอยู่ด้วย ลูกสาวตักไข่ปลาได้เอาไปใส่ช้อนผัว

ใส่บาตรผัว ไม่ใส่ให้แม่ เห็นไหม ปริญญาช่วยอะไรได้ ตามัน มืดตามันฝ้า

พระพุทธเจ้าสรรเสริญ “ปุตตะทารัสสะ สังคะโห เอตัม มังคลมุตตะมัง” ทะนุบำรุงลูกเมีย สามี เป็นมงคล แต่อย่าลืม พ่อแม่ “มาติปิตุ อุปัฏฐานัง” บำรุงบิดามารดาก่อน แบ่งใส่ ช้อนแม่ แล้วแบ่งให้ผัวก็จะสวย นี่ลืมขนาดแม่ไม่เกี่ยว ผัวฉัน คนเดียว แม่นั่งกลืนน้ำลาย แล้วยังบอกว่า แม่ตายแล้วจะเอา มรดก ไม่ให้น้องได้มากกว่านี้อีก เอาอย่างเดียว นี่คือความ มืดมัว มิจฉาทิฏฐิเห็นผิด บุญคุณพ่อแม่ไม่มี มันจาง มันเลือน ขนาดนี้ ผู้ปฏิบัติธรรมแล้วจึงจะสว่างไสวเห็นตรงนี้

ทีนี้ข้างที่ไม่ตอบแทนเป็นอย่างไร กระแทกกระทั้นทำให้ พ่อแม่ต้องน้ำตาไหลวันละกี่ครั้ง ไม่ตักไข่ปลาใส่ช้อนยังพอไหว กลืนน้ำลายเอาได้ แต่นี่มากระแทกกระทั้นทำให้พ่อแม่น้ำตาไหล กี่ครั้งที่เราทำกับพ่อแม่ เรานี่เลวมาก ตวาดท่านเหมือนกับตวาด เด็ก ๆ ไม่มีค่า ดุ ตวาด

เจ้าหน้าที่ตำแหน่งใหญ่ธนาคารแห่งประเทศไทยรายนี้เป็น หญิง แต่งงานแล้ว สามีมาอยู่บ้านตัว เท่ากับว่าผัวมาอาศัย คงจะเบ่ง มีเรื่องอะไรก็พูดแรง ๆ กับผัวเสียงดัง บางทีผัวไม่กลับ บ้าน ไปเช่าโรงแรมอยู่ วันหนึ่งลูกสาวกำลังเล่นงานลูกเขยอยู่ ชั้นล่าง แม่เดินจากข้างบนลงไปหา คิดว่าเห็นแม่แล้วเขาจะได้ เกรงใจ จะได้ไม่กระทบกระเทือนลูกเขย สงสาร ลูกสาวเราก็

มากเกินไป ลงไปใกล้แล้วถามว่าเรื่องอะไรกันลูก ลูกสาวตวาดกลับไปว่า “แม่ไม่เกี่ยว” แม่สะดุ้งเฮือกออกมาเลย แม่มีค่าเท่ากับแมวตัวหนึ่งเท่านั้น เขาจะเล่นงานผัวเขาต่อไป เห็นไหมว่าความกรุณารักลูก อยากจะให้ลูกมีสติเบาลง กลับตวาดแม่...บาปกรรม เคยตวาดกับแม่อย่างไรก็จะได้รับกรรมอย่างนั้น และก็มีดอกเบี้ยด้วย...กฎแห่งกรรม ใครเคยทำอะไรให้พ่อแม่เจ็บช้ำน้ำใจอย่างไร ตัวเองจะต้องโดนลูกทำเหมือนกัน นี่กฎแห่งกรรม แม่อุตส่าห์สอน อย่างนั้นนะลูก อย่างนี้นะลูก รำคาญจะตายแล้วกระทืบเท้าอีก...เห็นไหม เราทำกับผู้มีพระคุณ แม่ยังไม่โกรธอีกไม่ใช่ลูกแม่ แม่ไม่สอน ยังบอกอีก

นี่แหละน้ำใจพระอรหันต์ ลูกต้องเทิดทูน ต้องเคารพต้องบูชาให้คู่ควร เหมือนเราเจอพระอรหันต์ เราจะหมอบกราบกราบแล้วกราบอีก อยากจะทำบุญเอาข้าวมาใส่บาตรท่านอย่างไรก็ทำกับพ่อแม่อย่างนั้น ใครกระแทกกระทั้น แผลงฤทธิ์กับท่านอย่างไร ติดลบ

มีนักศึกษาจากประเทศลาว มาศึกษาต่อที่มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ บอกว่าคิดถึงกรรมที่เคยทำกับพ่อกับแม่ไว้ พูดแล้วน้ำตาไหล หนูเคยทำให้พ่อแม่เดือดร้อนไว้มาก หนูเรียนมัธยมเห็นเพื่อนมีจักรยาน อยากมีจักรยานเหมือนเขา บอกให้แม่ซื้อแม่บอกว่าเราจน ต้องเก็บเงินไว้ก่อน หนูไม่พอใจ แผลงฤทธิ์หนีไปอยู่บ้านเพื่อน แม่ต้องตามหาหลายบ้าน น้ำตาไหลด้วยกลัว

ลูกจะเสียคน พอเจอหน้าลูกสาว แม่ก็เข้ามากอดบอกให้กลับบ้าน แล้วแม่จะซื้อจักรยานให้ หนูเลวมาก ทำให้แม่เดือดร้อน หนูบาปมากไหม ใครที่สำนึกตัวได้แบบนี้ รู้ว่าเราเลวอย่างนี้ พระพุทธเจ้าท่านตรัสว่า *"คนพาลที่รู้ตัวว่าเป็นพาล คนนั้นกำลังเป็นบัณฑิต กำลังจะรับปริญญาจากพระพุทธเจ้า"*

ใครที่เห็นความชั่วของตัวเองความเลวของตัวเองแจ่มจรัส เรานี่ไม่น่าเลย ขนาดนี้เหรอ นี่แหละคนพาลที่เห็นความเป็นพาล และกำลังจะเป็นบัณฑิตในนาทีนี้ รับปริญญาจากพระพุทธเจ้า เพราะฉะนั้น โปรดทราบว่าน้ำตาที่หลั่งไหลออกมาจากความรู้สึก เป็นน้ำตาของบัณฑิต เป็นน้ำตาของปัญญา

สิ่งที่เห็นได้ยากที่สุดคืออะไรครับ ความชั่วความเลวของตัวเรา เห็นได้ยากที่สุด ส่วนความชั่วของคนอื่นเห็นได้ง่าย

พระพุทธเจ้าจึงบอก **"สุทฺทะสัง วัชชะ มัญเญ"** *ความผิดของคนอื่นเห็นได้ง่าย* เลวอย่างนั้น ต่ำอย่างนี้ ลูกบ้านนั้นก็ไม่ดี บ้านนี้ก็ไม่ดี **"อัตตะโน ปะนะ ทุททะสัง"** *ความผิดของคนอื่นเห็นได้ง่าย* แต่ความชั่วความเลวของตัวเองเห็นได้ยาก ตาบอดสี แต่เมื่อมาปฏิบัติวิปัสสนาวันนี้ ตาจะสว่าง นี่แหละตาแห่งปัญญา...

อาทิ สีลํ ปติฏฺฐา จ กลฺยาณานญฺจ มาตุกํ
ปมุขํ สพฺพธมฺมานํ ตสฺมา สีลํ วิโสธเย

ศีลเป็นเบื้องต้น เป็นที่ตั้งอาศัย
เป็นมารดาของกัลยาณธรรมทั้งหลาย
เป็นประมุขของธรรมทั่วไป ฉะนั้น ควรชำระศีลให้บริสุทธิ์

กษัตริย์ผู้ทรงคุณธรรม

คราวนี้เอาสูงยิ่งกว่านั้น เป็นบุญอันประเสริฐของคนไทยที่นั่งอยู่ในที่นี้ รวมทั้งผมด้วยที่ได้เกิดมาในยุคที่พระมหากษัตริย์ทรงคุณธรรมอย่างสูงยิ่ง ประเสริฐสุด นอกจากเป็นกษัตริย์ยอดนักปกครอง ช่วยเหลือบำบัดทุกข์บำรุงสุขของประชาชนแล้ว ยังเป็นตัวอย่างวิเศษในด้านกตัญญู ไม่มีใครมีความกตัญญูล้นพ้นเท่ากับพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช ฯ เป็นแบบฉบับตัวอย่าง ใครที่มองดูในหลวงแล้วเกิดกตัญญูได้ แล้วถ่ายแบบออกมาปฏิบัติตาม เป็นมงคลวิเศษยิ่ง

อันพระมหากษัตริย์ที่ทรงคุณธรรมนั้น จะสูงยิ่งกว่าฟ้า ผู้ทรงธรรมสูงยิ่งกว่าฟ้า เลยฟ้าไปอีก คำที่ว่าสูงกว่าฟ้ามิใช่พูดเล่น มีจริง ๆ ฟ้าที่ว่าสูงแต่คุณธรรมนั้นสูงเสียดฟ้า กว้างยิ่งกว่าพิภพ พิภพเรานี้กว้าง แต่ผู้มีคุณธรรมกว้างกว่านี้ เฉลิม

ฉลองปีกาญจนาภิเษก ครบ ๕๐ ปี ครองราชย์โดยธรรม เพื่อประโยชน์สุขแห่งมหาชนชาวสยาม พระองค์ปฏิญาณแล้วทรงทำทุก ๆ ปี ๕๐ ปี สั่งสมบารมีเพื่อความสุขของพสกนิกร เสด็จทุกหนแห่ง **"กว้างกว่าพิภพ"** คนใหญ่คนโตต้องมาแสดงความยินดี ประธานาธิบดีคลินตัน แห่งสหรัฐอเมริกา เขาใหญ่แค่ไหน แต่คุณธรรมของพระองค์นั้นหอมจนเขาทนไม่ได้ ควีนอลิซาเบธเสด็จมา พวกเราเฉลิมฉลองกัน ยังถือว่าอยู่ใต้พระบารมี นั่นคนนอก

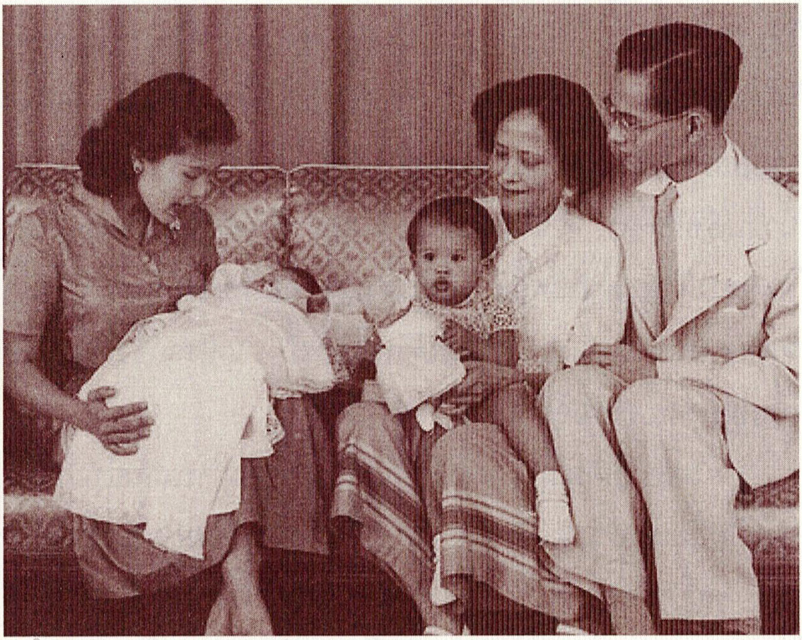
"ลึกยิ่งกว่ามหาสมุทร" ตำรวจชายแดนปราบฝิ่นชาวเขาใช้เฮลิคอปเตอร์บินตรวจ พอฝิ่นมันแก่แล้วก็ลงมาเอาไฟเผาฝิ่น ชาวเขาชาวแม้วเขาก็ปลูกกันใหม่ และแช่งชักหักกระดูกพวกตำรวจ แต่ในหลวงเราปราบฝิ่นลึกซึ้ง ลึกซึ้งอย่างไร เขาปลูกฝิ่นนี่เขาปลูกขาย เพื่อเอาเงินเลี้ยงชีพ ฉะนั้น จะไปเปลี่ยนต้องช่วยเขาเปลี่ยนอาชีพ

พระองค์เสด็จเยี่ยมหมู่บ้านชาวเขา ตรงไหนสร้างอ่างเก็บน้ำได้ก็สร้างให้ มีน้ำ มีปลา มีพืชพันธุ์ ทรงปรึกษาผู้ใหญ่บ้านแม้ว เอาตรงไหนดี สร้างอ่างเก็บให้แม้วช่วยชี้ พอมีน้ำแล้ว เขาก็อยู่เย็นเป็นสุข ไม่เคลื่อนย้าย ไม่ตัดต้นไม้ ในหลวงเอาพันธุ์ไม้ไปแจก นำพันธุ์วัว พันธุ์หมูไปแจก ให้เขาปลูกผลไม้และพืชเมืองหนาว เขาก็ขายพืชเหล่านี้ได้ เขาก็เลิกฝิ่น ตำรวจชายแดนไปเผาฝิ่น เขาด่า แต่ในหลวงปราบฝิ่น เขากราบ เขา

เรียกเจ้าพ่อหลวงไปให้ชีวิตใหม่เขา เห็นไหมว่า *"เย็นยิ่งกว่าน้ำในคงคา"*

ที่ว่าเย็นนี่ ผมเห็นภาพน้ำท่วมคราวที่แล้ว ยายแก่อายุ ๗๐ เศษ อยู่แถวจรัญสนิทวงศ์ น้ำท่วมไปถึงที่นอน ต้องใช้โต๊ะเก้าอี้ต่อหนีน้ำ รอจนกว่าน้ำจะลดหลายชั่วโมง ไม่ได้หลับไม่ได้นอน ในหลวงทรงทราบ ส่งเรือมาให้คุณยายคนนี้ มีเตียงนอนเสร็จ มีอะไร ๆ สำเร็จอยู่ในเรือนั้น ทหารเรือทำขึ้น พอน้ำขึ้นเรือก็ลอย น้ำก็ไม่ท่วมเรือ อุตส่าห์คิดถึงคนแก่อายุ ๗๐ ในหลวงยังอุตส่าห์คิดถึง ที่เย็นกว่าน้ำเป็นอย่างนี้หนอ... เราหลายคนที่อายุ ๗๐ ปีไม่ได้รับเรือลำนี้ แต่เราก็ซึ้งใจไปด้วย เห็นไหมว่าธรรมะนี้วิเศษจริง ๆ

ในด้านกตัญญู เคยเห็นในหลวงกตัญญูต่อแม่อย่างไรบ้าง ทั้งแผ่นดินเขาเห็นสมเด็จย่า โดยมีในหลวงประคองสมเด็จย่าให้เดิน คนประคองเขาก็มี พยาบาล เจ้าหน้าที่ของสมเด็จย่า แต่ในหลวงเราประคอง แทนที่จะเดินให้สง่ายืดอก แต่ในหลวงทรงหลับตานึกภาพว่า แม่เคยประคองให้เราเดิน เรายังไม่ได้ใช้หนี้ คนที่ไม่ใช้หนี้คบไม่ได้ มีคนเลี้ยงเราตั้งหลายคน เราก็ไม่เลี้ยงเขาเลย เขาก็จะไม่คบ แม่เคยประคองให้เราเดินจนเราเดินเป็น เราเคยประคองแม่กี่ครั้ง... เวลาพบกันทั้งสองพระองค์จะสวมกอดแล้วหอม...หอม... น่ารักมาก... เป็นที่สะเทือนใจ ซึ้งใจ เป็นกิริยาที่ประทับใจมาก...

โย มาตรํ ปิตรํ วา มจฺโจ ธมฺเมน โปสติ
อิเธว นํ ปสํสนฺติ เปจฺจ สคฺเค ปโมทติ

ผู้ใดเลี้ยงมารดาบิดาโดยธรรม บัณฑิตย่อมสรรเสริญผู้นั้น
เมื่อเขาละไปแล้ว ย่อมบันเทิงในสวรรค์

กษัตริย์ยอดกตัญญู

ที่นี้มาดูหน้าที่ ที่ว่ากตัญญู แม่กับพ่อเลี้ยงเรามา มีความหวังที่แฝงอยู่ในจิตลึก ๆ อยู่ ๓ ข้อ ในที่นี้มีคนแก่เยอะรวมทั้งผมด้วย เราเลี้ยงลูกมาเหน็ดเหนื่อย มีความหวังแฝงอยู่เราไม่เคยทวง... เอ็งจำไว้นะ เอ็งต้องใช้หนี้ข้า ๆ แต่ไม่มีใครพูด แต่เป็นความรัก ความหวังมี ๓ ข้อ

ข้อ ๑ *"ยามแก่เฒ่าหวังเจ้าเฝ้ารับใช้"* แก่แล้วนี่ทั้งมือทั้งเท้าไปไหนก็เซคอยล้ม ตอนนี้อยู่คอยประคองไม่ให้ล้ม พ่อแม่แก่แล้วคอยเอาใจใส่ คอยประคับประคอง มือก็สั่น ขาก็อ่อน เพราะฉะนั้น ลูกคนไหนที่คอยดูพ่อแม่ตอนแก่เฒ่า คอยรับใช้ นั่นคือยอดกตัญญู *"ยามแก่เฒ่าหวังเจ้าเฝ้ารับใช้"* นอกจากในหลวงจะทรงคอยประคองสมเด็จย่าดีที่สุด เด่นที่สุด ไม่มีใคร

จะเทียมได้ สมเด็จย่าอายุ ๙๔ สิ้นพระชนม์ ๒-๓ ปี ก่อนท่านจะสิ้น ในหลวงท่านก็ทรงดำริว่า แม่เราก็เป็นไม้ใกล้ฝั่ง จะล้มจะโค่นเมื่อไรก็ได้ เราต้องรีบใช้หนี้ เผื่อว่าต่อไปอาจจะไม่มีโอกาสได้ทำจะเสียใจ ท่านเสด็จจากวังสวนจิตร ฯ ไปเสวยพระกระยาหารเย็นที่วังสระปทุม สัปดาห์ละ ๕ วัน ไปกินข้าวกับแม่ให้แม่อบอุ่น ในหลวงทรงมีพระราชภารกิจมากมายถึง ๑,๕๐๐ กว่าโครงการ ต้องสละเวลาไปกินข้าวกับแม่ ๕ วัน ในอาทิตย์หนึ่ง เราทำได้ไหม

บางคนบอกผมว่าพ่อแม่ผมมีน้องดูแลอยู่อย่างดีแล้วครับ น้องดูแลพ่อแม่ น้องก็เป็นยอดกตัญญู คุณไม่ได้ปรนนิบัติ คุณก็ไม่ได้กตัญญู ไม่ได้ใช้หนี้ คนนี้ซี่ ๗ มาเล่าให้ผมฟัง สบายครับ ไม่ต้องดูแล น้องเขาดูอยู่ เวลาอยู่ในท้องแม่ใครอยู่ น้องอยู่คนเดียวหรือ ฉะนั้น คุณต้องทำ จะส่งเงินส่งทองไปช่วยหรือเลี้ยงน้องด้วย แล้วต้องตั้งใจว่าเดือนหนึ่งจะต้องไปเยี่ยมแม่ ๑ ครั้ง ถ้าคุณไม่เริ่มหนึ่ง มันก็จะไม่มีสอง คุณจะกลายเป็นคนอกตัญญู ไม่ได้ตอบแทน ในนาทีที่คุณแม่จากแล้วคุณจะเสียใจ

ในหลวงพบสมเด็จย่า แน่นอนสมเด็จย่ายิ้มดีใจ อายุยืนลูกมาหา อย่างเรามีโผลไปให้แม่ชื่นใจบ้างไหม คนละกี่ครั้งในหนึ่งเดือน พอเข้ามาใกล้ ทรงสวมกอด หอม ชื่นใจ หอมในคุณธรรมความกตัญญูของลูก ลูกคนนี้ยอดกตัญญู หอมดอกมะลิในตัวในหลวง เห็นไหมเวลากินข้าว ในหลวงก็จะตักอาหาร

ใส่ช้อนให้สมเด็จย่า อันนี้อร่อยแม่ลองชิม ถ้าแม่อยากจะกินผัก ในหลวงก็ทรงม้วนผักใส่ช้อนให้แม่ ใช้หนี้ตอบ แม่ป้อนข้าวเรา กว่าเราจะกินข้าวเป็น แม่ป้อนข้าวเรามากี่เดือน กี่ปี กี่ร้อยครั้ง ยิ่งใหญ่อย่างในหลวงยังทำได้ พวกเราบางคนก็จะบอกว่า งานมากมัดตัวไปไม่ได้ ทำอย่างกับว่างานมากกว่าในหลวง ทำได้ครึ่งหนึ่งหรือเปล่า ***"ยามแก่เฒ่าหวังเจ้าเฝ้ารับใช้"*** ชัดที่สุด

ข้อ ๒ *"ยามป่วยไข้ แม่หวังเจ้าเฝ้ารักษา"* สมเด็จย่าประชวร และประทับอยู่ที่โรงพยาบาลศิริราช ในหลวงเสด็จเยี่ยมตอนไหนครับ ทีวีออกข่าว ไปเยี่ยมเวลาตี ๑ ตี ๒ จะประทับอยู่ด้วยถึงตี ๔ จนสว่างไปทุกคืน อย่างพวกเราทำได้ไหม

ในหลวงทรงวิริยะอุตสาหะที่จะตอบแทน ห่วงใย พูดคุยกับหมอ เราทำไม่ได้ครึ่งหนึ่งของท่าน

คราวหนึ่งในหลวงทรงประชวร ประทับอยู่ที่โรงพยาบาลเดียวกัน เวลาเช้าพยาบาลจะเข็นรถสมเด็จย่าออกมาสูดอากาศ ในหลวงทรงเห็นก็รีบมาเข็นรถสมเด็จย่า เข็นทำไม พยาบาลก็มี แต่ในหลวงยอดกตัญญู ตอนเล็ก ๆ แม่เข็นรถให้เรานั่งรถพังไปกี่คันแล้ว เป็นในหลวงก็ใช้หนี้เข็นรถให้แม่ได้ เฝ้ารักษาด้วย เฝ้ารับใช้ด้วย ในหลวงทำครบ *"ยามป่วยไข้ หวังเจ้าเฝ้ารักษา"* ไปเยี่ยมตอนกลางคืนทุกคืน ปรนนิบัติด้วย

ข้อ ๓ ***“เมื่อยามจะต้องตายวายชีวา หวังลูกยาช่วยปิดตายามสิ้นใจ”*** นาทีทองที่ใกล้จะเดินทางจากชาตินี้ไปชาติโน้น *“หวังลูกยาช่วยปิดตายามสิ้นใจ”* เพราะฉะนั้น แม่เจ็บ พ่อป่วย ต้องมาใกล้ ๆ ทะนุถนอมให้มากที่สุด ที่ว่า *“ปิดตายามสิ้นใจ”* นี้คือ ปิดจริง ๆ ด้วยก็ได้ แต่ข้อสำคัญทำอะไรก็ตามสนองน้ำใจแม่ น้ำใจพ่อ ให้มากที่สุด

แม่จะบอกว่าห่วงเรื่องโน้นเรื่องนี้ ลูก ๆ ทุกคนรับรองจะทำให้ตามที่แม่บอก แม่จะได้หายห่วง **“หลับตาตาย”** ได้แล้วไม่ห่วง ถ้าห่วงเท่ากับลืมตาตาย บางทีตาไม่หลับ บางคนแม่เป็นหนี้ ใช้หนี้ยังไม่หมด ลูกรับรอง เออ... แม่หลับตาตายที่ยอดเยี่ยม

ลึกยิ่งกว่านั้น นาทีที่จะตาย ทำอย่างไรให้จิตแม่เป็นกุศลที่ว่าปิดตาตายที่ยอดเยี่ยม ทำให้แม่ชื่นใจที่ลูก ๆ พี่น้องสามัคคีกัน บางคนอย่างเรา ๆ บางคนรู้ว่าแม่ชอบเทปธรรมะ เอาไปเปิดเบา ๆ ให้ท่านฟัง บางคนที่พ่อสวดมนต์เก่ง ก็ร่วมสวดมนต์กับพ่อ สวดคาถาชินบัญชร หรือบทสวดอะไรก็ได้ คุณพ่อครับสวดคาถาชินบัญชรนะครับ ***“ชยา สนากตา พุทธา”*** ปากพ่อก็ขมุบขมิบ สวดไปจนปากพ่อหายขมุบขมิบ ตายในนาทีนี้พ่อได้ไปสู่สุคติ ***“จิตเตอสังกิลิฏเฐ สุคติปาฏิกังขา”*** อยู่กับพุทธคุณปรนนิบัติขนาดนี้ถึงจะยอดกตัญญู

บางคนไปร้องห่มร้องไห้ ทำให้จิตใจท่านหม่นหมอง นั้นไม่ถูกต้อง ถ้าปฏิบัติธรรมอย่างนี้ก็รู้เรื่องว่านาทีปิดตายามใกล้จะตายทำอย่างไร

สมเด็จย่าทรงสวรรคตแล้ว ในหลวงเสด็จไปนั่งคุกเข่าก้มลงกราบที่หน้าอกแม่ หน้าในหลวงตรงกับหัวใจแม่ หอมหัวใจแม่ น้ำตาในหลวงคงหยดใส่หัวใจแม่ สำนึกพระคุณอันยิ่งใหญ่นานาประการ นาทีสุดท้ายแล้ว ได้พระสติแล้ว ก็เงยหน้าขึ้นมาทำสิ่งที่ประทับใจอย่างยิ่ง คือ หวีผมแม่ หวี...หวี...ให้แม่สวยที่สุด นี้เท่ากับปิดตา ลูกที่ดีเป็นอย่างนี้

ลูกส่วนมากเป็นอย่างไร ตอนเจ็บไข้มาเฝ้า แต่พอแม่สิ้นใจกลัวผีแม่ ถอยออกมา ๓ วา แต่ในหลวงทรงทรุดหมอบลงที่หัวใจแม่ พระคุณธรรมอันนี้ต้องยิ่งใหญ่ด้วย การตอบแทนเป็นภาพที่ประทับใจ เป็นยอดพระมหากษัตริย์ที่ยอดกตัญญู สูงยิ่งกว่าฟ้า และไม่มีใครเทียบได้ เป็นลาภอันประเสริฐที่เราได้เห็นตัวอย่าง **"ยอดกตัญญู"**...

สีลํ พลํ อปฺปฏิมํ สีลํ อาวุธมุตฺตมํ
สีลํ อาภรณํ เสฏฺฐํ สีลํ กวจมพฺภุตํ

ศีลเป็นกำลังไม่มีที่เปรียบ ศีลเป็นอาวุธสูงสุด
ศีลเป็นเครื่องประดับอย่างประเสริฐสุด
ศีลเป็นเกราะอย่างอัศจรรย์

พลังแห่งความกตัญญู

ขณะนี้ทุกคนมีพลังพิเศษอย่างที่ว่านี้ แต่พระพุทธเจ้าว่ายังไม่วิเศษ ลูกต้องทำแม่ที่ไม่ได้ให้ทานได้ให้ทาน ที่ไม่ได้ใส่บาตรให้ได้ใส่บาตร ที่ท่านไม่มีศีลกล่อมเกลาขอร้องให้ท่านรักษาศีล พ่อเรายังดื่มเหล้าอยู่ ทำอย่างไร เข้าพรรษาแล้วจะเกลี้ยกล่อมให้ท่านเลิกกินเหล้าตอนเข้าพรรษา ถ้าลูกคนไหนทำได้ ทำให้พ่อไม่มีศีลให้มีศีล นี่คือเสบียงเดินทางไปชาติหน้า ท่านไม่ได้บำเพ็ญภาวนา พาท่านมาอย่างที่ลูกโยคีเอาแม่มา ชื่นใจ ยอดกตัญญู **สิ่งนี้จะนำท่านไปสู่ภพภูมิที่ดี ที่เจริญรุ่งเรือง**

พระพุทธเจ้าเอง แม่ตายได้ ๗ วัน พอพรรษาที่ ๗ ก็เสด็จไปโปรดพุทธมารดาในสวรรค์ชั้นดาวดึงส์ เทศน์ตั้งแต่วันเข้าพรรษาจนวันออกพรรษา เวลาเมืองมนุษย์เร็ว เมืองสวรรค์ช้ากว่าจะจบ ๓ เดือน พระพุทธมารดาได้บรรลุธรรมเป็นพระ

โสดาบัน มอบพระโสดาบันให้แม่ เป็นยอดกตัญญู วันที่เทศน์จบเสด็จลงมาจากดาวดึงส์ที่เมืองสังกัส ที่เราเรียกว่าตักบาตรเทโว วันนี้พระพุทธเจ้าเสด็จโปรดแม่ที่สวรรค์ชั้นดาวดึงส์ เราก็มองแต่เพียงว่าจะเอาอะไรใส่บาตร เอาแต่ทำทาน ไม่ได้ตัวกตัญญูแทนพระคุณแม่ อย่างที่พระพุทธเจ้าไปโปรดพุทธมารดา ยอดที่สุดคืออันนี้

เป็นอันว่าความกตัญญูที่เต้นอยู่ในหัวใจในขณะนี้สูงมาก ยอดกตัญญูประทับใจ ซาบซึ้ง และจะต้องไปเปลี่ยนแปลง ขอขมาลาโทษ ขออโหสิกรรม เอาความกตัญญูนี้มาใช้ เพิ่มการปฏิบัติธรรม หลวงพ่อจรัญ วัดอัมพวัน จังหวัดสิงห์บุรี ท่านกล่าวว่าวันเกิดของเรา จำไว้นะ นั่นแหละวันตายแม่ วันที่เราเกิดแม่ต้องเผชิญกับมฤตยู ผ่านความตายมาเส้นยาแดงผ่าแปด บางคนตายขณะกำลังคลอดอย่างรายของผม ถ้าไม่มีหมอแหวะท้องเมียเอาลูกออกมา...ตาย เพราะลูกไม่ยอมคลอด...หน้าแหงน

แม่ให้ชีวิตเรามาด้วยความตาย ลงทุนด้วยความตาย วันเกิดเราไม่ใช่วันสนุก แต่เป็นวันทำบุญ วันที่เราจะกราบท่าน ชวนท่านใส่บาตร วันเกิดเราเอาแม่มาใส่บาตรด้วยกตัญญู ลูกบางคนพอวันเกิดมาทวงของขวัญจากแม่ผู้บังเกิดเกล้า เกิดมาแล้วยังมาทวงอีก แทนที่จะบอกว่า วันนี้แม่ยอมตายเพราะลูก ท่านพูดคมมาก ***“วันเกิดของเรา คือ วันตายของแม่”*** ให้ลูกทุกคนตอบแทนกตัญญูให้สูงที่สุดในวันเกิด

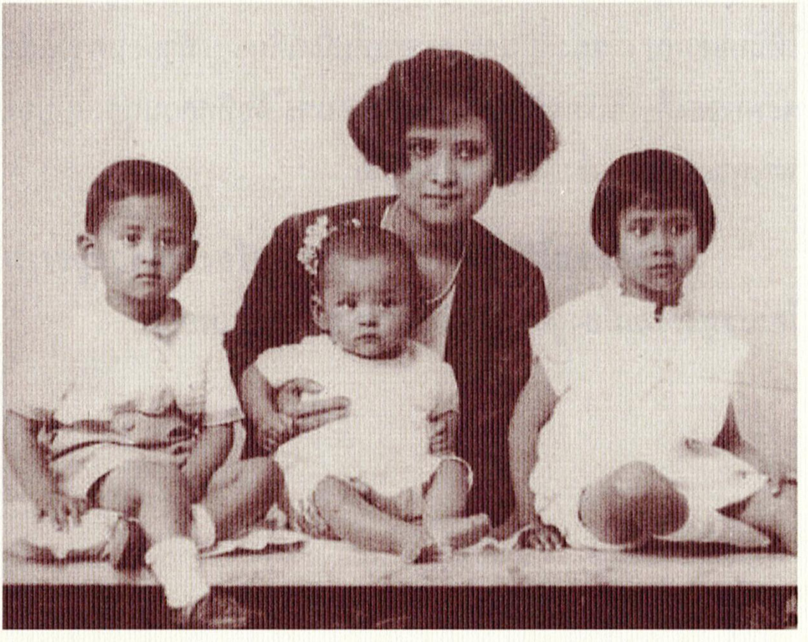
เพราะฉะนั้น การปฏิบัติต่อไป เดินจงกรม นั่งสมาธิ ใครที่ยอมแพ้ตัวเอง ปวดหนอ ๆ ๆ ปวดมากหนอ ตั้งแต่วันนี้ไป พอปวดหนอ ๆ บอกว่าแม่เราปวดตอนคลอดเรามากกว่านี้ เพราะฉะนั้น เราปวดไม่ได้ครึ่ง ปวดให้มันปวดไป กระดูกจะแตกให้มันแตกไป ของดีมันอยู่เลยตายไปนิดเดียว ถ้ายอมตายแล้วจะพบของดี พร้อมกันนั้น ลูกทุกคนจะได้อุทิศส่วนกุศลไปบูชาพระคุณพ่อแม่ ซึ่งเป็นยอดมหากุศล

ในที่สุดนี้ขอให้ลูกทุกคนจงเจริญรุ่งเรืองในกตัญญูธรรม ได้บรรลุธรรมเบื้องสูง ด้วยกันทุกคนทุกท่าน เทอญ...

. . . .

อานาปานสฺสติ ยสฺส ปริปุณฺณา สุภาวิตา
กาโยปิ อนิญฺชิโต โหติ จิตฺตมฺปิ โหติ อนิญฺชิตํ

สติกำหนดลมหายใจเข้าออก อันผู้ใดอบรมบริบูรณ์ดีแล้ว ทั้งกายทั้งจิตของผู้นั้นก็ไม่หวั่นไหว

พฺรหฺมาติ มาตาปิตโร ปุพฺพาจริยาติ วุจฺจเร
อาหุเนยฺยา จ ปุตฺตานํ ปชาย อนุกมฺปกา

มารดาบิดา ท่านว่าเป็นพรหม เป็นบูรพาจารย์
เป็นที่นับถือของบุตร และเป็นผู้อนุเคราะห์บุตร

รักใดเล่าเท่ารักแม่

รักใดเล่า รักแน่ เท่าแม่รัก
ผูกสมัคร รักมั่น ไม่หวั่นไหว
ห่วงใดเล่า เท่าห่วง ดังดวงใจ
ที่แม่ให้ กับลูก อยู่ทุกครา

ยามลูกขื่น แม่ขม ตรมหลายเท่า
ยามลูกเศร้า แม่โศก วิโยคกว่า
ยามลูกหาย แม่ห่วง ดังดวงตา
ยามลูกมา แม่หมด ลดห่วงใย

ยามมีกิจ หวังให้เจ้า เฝ้ารับใช้
ยามป่วยไข้ หวังให้เจ้า เฝ้ารักษา
ยามถึงคราว ล่วงลับ ดับชีวา
หวังให้เจ้า เฝ้าปิดตา เวลาตาย...

ความรักของแม่

แม่จ๋าแม่ ความรักแม่ นี้แน่นัก
คุณแม่รัก ลูกของแม่ มาแต่ต้น
รักของแม่ มิได้มี ราคีปน
มีหรือจน แม่รักอยู่ ไม่รู้จาง

รักของใคร ไม่เท่าศักดิ์ รักของแม่
รักแม่แท้ แม่รักอยู่ ไม่รู้สร่าง
ศัตรูร้าย ก็ไม่กราย มากั้นกาง
ถึงรักนาง รักนาย ก็ไม่เกิน

แม้รักยศ รักศักดิ์ อัครฐาน
หรือรักงาน สารพัน รักสรรเสริญ
รักสนุก ทุกสถาน สำราญเทอญ
รักไม่เกิน รักแม่ รักแท้เอย...

ปณิธานของธรรมสภาและสถาบันบันลือธรรม

สำนักพิมพ์ธรรมสภาก่อตั้งขึ้น เมื่อปี พ.ศ.๒๕๓๐ มีปณิธานในการเผยแพร่พระพุทธศาสนา ตามเจตนารมณ์ของ ท่านเจ้าคุณพระสุธรรมเมธี (นายบันลือ สุขธรรม ป.ธ.๘) อดีตเจ้าคณะจังหวัดอุตรดิตถ์ ผู้ก่อสร้างธรรมสภา อันเป็นธรรมสภาแห่งแรกของประเทศไทย สมัยจอมพล ป. พิบูลสงคราม เป็นนายกรัฐมนตรี ได้รับพระมหากรุณาธิคุณจากสมเด็จพระนางเจ้ารำไพพรรณี พระบรมราชินีในรัชกาลที่ ๗ ทรงปิดทองลูกนิมิตเอก ในวันที่ ๓ พฤศจิกายน ๒๔๙๒

สืบเนื่องตามกาลเวลา ในยุคก่อนปีพุทธศักราช ๒๕๓๐ หนังสือธรรมะที่ได้จัดพิมพ์จำหน่ายในท้องตลาด ส่วนมากมีเนื้อหาสาระและมีคุณค่าเป็นอย่างมาก แต่ไม่มีผู้คนสนใจเท่าที่ควร เป็นเพราะรูปเล่มส่วนใหญ่ไม่มีความสวยงาม ไม่มีคุณสมบัติพอที่จะดึงดูดประชาชนให้สนใจหนังสือธรรมะ ทำให้ในอดีตหนังสือธรรมะไม่ได้รับความนิยมเป็นที่แพร่หลาย

ด้วยเหตุผลดังกล่าว ธรรมสภาและสถาบันบันลือธรรม ได้ตั้งปณิธานว่า ภายใน ๑๐ ปี จะต้องเปลี่ยนวัฒนธรรมการเผยแพร่หนังสือธรรมะให้มีรูปแบบสวยงาม น่าจับต้อง เป็นที่สนใจของประชาชน และจะทำให้หนังสือธรรมะขึ้นชั้นโชว์ตามร้านหนังสือชั้นนำ ติดอันดับ Best Seller เหมือนหนังสือชนิดอื่นทั่ว ๆ ไปที่วางจำหน่ายอยู่ จึงได้พัฒนารูปแบบปกและรูปเล่ม ให้มีความน่าสนใจอย่างต่อเนื่อง เป็นระยะเวลาถึง ๑๐ ปี และตั้งแต่ปีพุทธศักราช ๒๕๔๐ เป็นต้นไป ทำให้ประชาชนเปลี่ยนวัฒนธรรมการอ่านมาสนใจหนังสือธรรมะเพิ่มมากขึ้น ธรรมสภามีความภูมิใจที่ได้นำเสนอและพัฒนาการอ่านหนังสือธรรมะของประชาชน ดังที่ท่านจะเห็นได้ในปัจจุบัน

ตั้งแต่ปีพุทธศักราช ๒๕๔๐ ที่ผ่านมา ธรรมสภาได้ตั้งปณิธานให้หนังสือธรรมะเป็นหนังสือที่มีคุณภาพดีและราคาถูก จะพัฒนาหนังสือและสื่อธรรมะ ให้ประชาชนส่วนใหญ่ของประเทศพูดเป็นเสียงเดียวกันว่า **"หนังสือธรรมะ ทั้งสวย ทั้งดี มีคุณภาพ และราคาเหมาะสม"**

ในปีพุทธศักราช ๒๕๕๐ เป็นต้นไป เป้าหมายของสำนักพิมพ์ธรรมสภา และสถาบันบันลือธรรม คือการเผยแพร่ธรรมะที่ส่งเสริมให้ประชาชน ลด ละ เลิก อบายมุข และสิ่งเสพติดทั้งหลาย เพื่อการดำเนินชีวิตที่ถูกต้องดีงาม และการนำมาซึ่งความสุขของมนุษยชาติ

ธรรมสภาได้ตั้งปณิธานไว้ว่า ในปีพุทธศักราช ๒๕๖๐ ประชาชนชาวไทยจักมีอิสระปราศจากความงมงาย ปราศจากสิ่งเหลวไหล และจะส่งเสริมให้อบายมุขหมดไปจากประเทศไทยซึ่งอาจจะเป็นไปไม่ได้ แต่ขอให้ลดลง ๆ เรื่อย ๆ รวมถึงการสนับสนุนให้ประชาชนมีศีลมีธรรม มีวัฒนธรรมของชาวพุทธ และมีความปีติในการปฏิบัติธรรม เพื่อความสุขของชีวิต และเพื่อความสุขของสังคมโดยทั่วกัน

ด้วยความสุจริต หวังดี

ธรรมสภาปรารถนาให้โลกพบกับความสงบสุข

สถาบันบันลือธรรม เป็นองค์กรเอกชนที่ก่อตั้งขึ้น เพื่อสืบทอดและเผยแพร่พระพุทธศาสนาสานต่อเจตนารมณ์ของ **หลวงพ่อพุทธทาสภิกขุ** แห่งสวนโมกขพลาราม **หลวงพ่อปัญญานันทภิกขุ** องค์ประธานสถาบันบันลือธรรม และ **ท่านเจ้าคุณพระสุธรรมเมธี** ป.ธ. ๘ (นายบันลือ สุขธรรม) ผู้ให้กำเนิดธรรมสภา สถาบันบันลือธรรม และศูนย์หนังสือพระพุทธศาสนา

- **กิจกรรมของสถาบันบันลือธรรม สื่อสารข้อมูลได้ที่** www.facebook.com / thammasapa

๑. โครงการ **อยู่ไป ไม่มีตาย** เสียงธรรมจากพระอาจารย์ ณ ศูนย์หนังสือพระพุทธศาสนา ทุกวันเสาร์ เวลา ๑๕.๐๐-๑๗.๐๐ น. สอบถามการบรรยายธรรมที่ ๐๘๖-๐๐๓ ๕๔๗๘

๒. โครงการ **อยู่กันด้วยความรัก** จัดกิจกรรมเพื่อสาธารณกุศลช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติ และช่วยเหลือชุมชนในถิ่นทุรกันดาร และกิจกรรมวันเด็กแห่งชาติ ตั้งแต่ พ.ศ. ๒๕๔๑

๓. ธรรมสถาน **"สวนมุทิตาธรรมาราม"** อบรมการเรียนรู้ชีวิตตามธรรม ๓ วัน ๒ คืน ทุกสัปดาห์สุดท้ายของเดือนเวลา ศุกร์-เสาร์-อาทิตย์ ณ สำนักปฏิบัติธรรมสุญญตาราม ปราณบุรี บรรยายธรรมโดย ท่านคัมภีรญาณ เจ้าอาวาส ติดต่อสอบถามได้ที่ ๐๘๖-๐๐๓ ๕๔๗๘

๔. กองทุน **"คลังธรรมทาน"** บริจาคหนังสือเป็นสาธารณกุศลเพื่อประโยชน์แก่สาธารณชน โดยแจ้งความจำนงเป็นจดหมายขอรับบริจาคได้ที่ธรรมสภา และสถาบันบันลือธรรม

๕. **หอสมุดธรรมสมาธิ** ห้องสมุดธรรมะและนั่งสมาธิภาวนา พร้อมกับฟังธรรมะในสวนใต้ร่มเงาไม้ตามธรรมชาติ สถานที่รื่นรมย์ ติดกับพุทธมณฑล เปิดบริการเวลา ๐๙.๐๐-๑๕.๐๐ น. สอบถามข้อมูลเพื่อขอใช้สถานที่เพื่ออบรมฟรี โทร. ๐๒-๔๘๒-๑๑๙๖, ๐๘๖-๐๐๓ ๕๔๗๘

๖. **เรือนทานวันพระ** ขอเชิญรับประทานอาหารฟรี ตั้งแต่เวลา ๐๗.๐๐-๑๓.๐๐ น. ทุกวันพระ ณ ศูนย์หนังสือพระพุทธศาสนา ถ.บรมราชชนนี ๑๑๙ กรุงเทพฯ ๑๐๑๗๐ โทร.๐๘๑-๗๓๕๑๗๖๖

๗. **ศูนย์หนังสือธรรมะ อนัตตา** จำหน่ายหนังสือสื่อธรรมะ ณ วัดไผ่โรงวัว เวลา ๐๙.๐๐ - ๑๕.๐๐ น. ทุกวัน **มีกิจกรรมเรือนทานสัญจรทุกวันเสาร์แรกของเดือน** ตั้งแต่เวลา ๑๐.๐๐ - ๑๓.๐๐ น. สอบถามข้อมูลได้ที่ ๐๘๑-๗๓๕๑๗๖๖

๘. **ศูนย์หนังสือพระพุทธศาสนา มงคลธรรม** วัดมงคลโกวิทาราม จังหวัดอุบลราชธานี เผยแพร่หนังสือและสื่อธรรมะ รับจัดพิมพ์หนังสือเป็นธรรมทาน และที่ระลึกในงานพิธีต่างๆ เปิดให้บริการเวลา ๐๙.๐๐ - ๑๕.๐๐ น. สอบถามข้อมูลได้ที่ ๐๘๐-๑๖๘๙๗๑๑

พระมหากษัตริย์ยอดกตัญญู

หนังสือที่เป็นมิ่งมงคลประจำชีวิต และเป็นสิริมงคลประจำบ้านของเราทุกคน รวมทั้งบิดามารดาและลูกหลานซึ่งเป็นสายเลือดจากตัวเรา ข้าพเจ้ามั่นใจว่า หาหนังสือที่เป็นสิริมงคล และมิ่งขวัญประจำตระกูลของเรา เช่นคัมภีร์เล่มนี้ คงหาอีกไม่ได้แล้ว

จึงขอมอบให้เป็นคัมภีร์ชีวิตประจำบ้านสำหรับกัลยาณมิตรทุกๆ คน

พ.อ.พิเศษ ทองคำ ศรีโยธิน

ISBN : 978-616-03-0724-1

9 786160 307241

ธรรมสภา

สื่อสารข้อมูลที่.....

www.thammasapa.com mobile : 089-210-5133

ขอกราบขอบพระคุณแด่ทุกท่านที่สนับสนุน และสมทบการจัดพิมพ์หนังสือธรรมะเล่มนี้

โปรดช่วยอุปถัมภ์ค่าจัดพิมพ์เพื่อการเผยแผ่พระพุทธศาสนา ราคาเล่มละ ๕๐ บาท

พระมหากษัตริย์ ยอดกตัญญู คัมภีร์ชีวิตที่เป็นสิริมงคล และเป็นมิ่งขวัญประจำบ้านเรือนของเรา

ธรรมสภาจัดพิมพ์เพื่อเผยแพร่